

พระองค์เจ้า และพระผู้ช่วยไถ่รอด

The Prince and Saviour

พระองค์เจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด

The Prince and Saviour

Scripture Gift Missin

Victoria, London, S.W.1.

สารบัญ

	หน้า
การประสูติและเยาว์วัยของพระองค์.....	4
การเตรียมของพระองค์.....	7
พระราชกิจของพระองค์ประกอบด้วยพระเมตตา.....	9
ฤทธานุภาพใหญ่ยิ่งของพระเจ้า.....	13
พระวณะอันประเสริฐของพระองค์.....	15
การทนทุกข์ การสิ้นพระชนม์และการถูกฝังของพระองค์.....	24
การคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์.....	30
คำสั่งท้าย.....	33

พระองค์เจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด

การประสูติและเยาว์วัยของพระองค์

1. ทูตสวรรค์ได้ทำนาย การประสูติ ของพระผู้ช่วยให้รอด

ทูตสวรรค์ฆบรีเอลนั้นได้รับใช้จากพระเจ้า มายังเมืองหนึ่งในมณฑลกาลิลีชื่อ นาสาเร็ธ มาถึงสาวพรหมจารีคนหนึ่งที่ได้หมั้นกันไว้กับชายหนึ่งคนชื่อ โยเซฟเป็นเชื้อวงศ์ของดาวิด สาวพรหมจารีนั้นชื่อมาเรียทูตสวรรค์มาถึงหญิงสาวพรหมจารีนั้นแล้วว่า จงจำไว้เถิด เธอเป็นที่ทรงโปรดปรานมากของพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเธอเถิด (ท่านได้รับพรท่ามกลางสตรีทั้งปวง) ฝ่ายมาเรียก็ตกตะลึงเพราะคำของทูตนั้น และรำพึงว่าคำปราศรัยนั้นจะหมายความว่าอะไร แล้วทูตสวรรค์จึงกล่าวแก่นางว่า มาเรียเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะเธอเป็นที่ทรงโปรดปรานแล้ว นี่แน่ะ เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย จงตั้งชื่อบุตรนั้นว่าเยซู บุตรนั้นจะเป็นใหญ่ และจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของผู้สูงสุด พระเจ้าจะประทานพระที่นั่งของดาวิดบิดาของท่านให้แก่ท่าน และท่านจะครอบครองพงศ์พันธุ์ของยาโคบสืบ ๆ ไปเป็นนิตย์ และแผ่นดินของท่านจะไม่รู้สิ้นสุดเลย

ฝ่ายมาเรียทูลทูตสวรรค์นั้นว่า เหตุการณ์นั้นจะเป็นไปอย่างไรได้ เพราะข้าพเจ้ายังหาได้ร่วมกับชายไม่? ทูตสวรรค์จึงตอบนางว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะสวมทับเธอ เหตุฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ที่จะบังเกิดนั้นจะได้นามว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า ส่วนนางมาเรียจึงทูลว่า คุณเถิด ข้าพเจ้าเป็นทาสีของพระเจ้า ขอให้บังเกิดแก่ข้าพเจ้าตามคำของท่านเถิด แล้วทูตสวรรค์นั้นจึงไปจากนาง ลูคา 1:26-35,38.

2. พระองค์ทรงบังเกิดในโรงวัวที่เบธเลเฮม

อยู่มาคราวนั้น มีคำสั่งจากกษัตริย์ชาวอียิปต์ให้จัดทะเบียนสำมะโนครัวทั่วแผ่นดิน คนทั้งปวงต่างคนต่างได้ไปลงทะเบียนยังเมืองของตน ฝ่ายโยเซฟก็ขึ้นไปจากเมืองนาซาเร็ธ มณฑลกาลิลี ถึงเมืองของดาวิดชื่อเบธเลเฮม มณฑลยูดาห์ด้วย เพราะว่าเขาเป็นเชื้อสายของดาวิด เขาได้ไปกับนางมาเรีย เพื่อจะลงทะเบียน และครรภ์ของนางก็แก่แล้ว เมื่อเขาทั้งสองยังกำลังอยู่ที่นั่น ก็ถึงเวลาที่มาเรียจะประสูติบุตร นางจึงประสูติบุตรชายหัวปี เอาผ้าอ้อมพันและวางไว้ในรางหญ้า เพราะว่าไม่มีที่ว่างในโรงแรม ลูคา 2:1-7

2. พวกเลี้ยงแกะได้มาเฝ้าพระองค์

ในเมืองนั้นมีคนเลี้ยงแกะอยู่ในทุ่งนา เฝ้าฝูงแกะของเขาในเวลากลางคืน มีทูตองค์หนึ่งของพระเจ้ามาปรากฏแก่เขา และรัศมีของพระเจ้าส่องล้อมรอบเขาและเขาตกใจกลัวยิ่งนัก ฝ่ายทูตองค์นั้นกล่าวแก่เขาว่า อย่ากลัวเลย เพราะนี่แน่ะ เรานำข่าวดีมาประกาศแก่ท่านทั้งหลาย ซึ่งจะทำให้เป็นที่ชื่นชมยินดีเป็นอันมากแก่คนทั้งปวง คือว่าในวันนี้พระผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย คือพระคริสตเจ้ามาบังเกิดที่เมืองดาวิด นี่จะเป็นสำคัญแก่ท่านทั้งหลาย คือจะได้พบพระกุมารนั้นพันอ้อมนอนอยู่ในรางหญ้า บัดเดี๋ยวนี้มีหมู่ชาวสวรรค์ พร้อมกับ ทูตองค์นั้น สรรเสริญ พระเจ้าว่ารัศมีภาพงมีแก่พระเจ้าในที่สูงที่สุด และบนแผ่นดินโลกจงมีความสุขสงบสำราญท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง

เมื่อทูตสวรรค์เหล่านั้นไปจากเขา ขึ้นสู่สวรรค์แล้ว พวกเลี้ยงแกะได้พูดกันว่า ให้เราไปยังเมืองเบธเลเฮม เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงแจ้งแก่เรา เขาก็รีบไปแล้วพบนางมาเรียกับโยเซฟและพบพระกุมารนั้นนอนอยู่ในรางหญ้า ครั้นเขาได้เห็นแล้ว เขาก็เล่าเรื่องซึ่งเขาได้ยินถึงกุมารนั้น

คนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจ ด้วยเนื้อความซึ่งคนเลี้ยงแกะได้บอกแก่เขา ฝ่ายนางมาเรียก็จำบรรดาถ้อยคำเหล่านั้นไว้และรำพึงในใจ คนเลี้ยงแกะนั้นก็กลับไปยกยอสรรเสริญพระเจ้า เพราะเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งเขาได้ยินและได้เห็น เหมือนได้กล่าวไว้แก่เขาแล้ว ลูกา 2:8-20.

4. นักปราชญ์ได้มานมัสการพระองค์

เมื่อพระเยซูได้บังเกิดในบ้านเบธเลเฮม มณฑลยูดาห์ ครั้งนั้นเฮโรดเป็นกษัตริย์ มีพวกนักปราชญ์จากทิศตะวันออกมายังกรุงเยรูซาเล็ม ถามว่า ท่านผู้ที่ยังเกิดมาเป็นกษัตริย์ชาตียูดาห์อยู่ที่ไหน? เพราะว่าเมื่อเราผู้อยู่ในทิศตะวันออกได้เห็นดาวของท่านปรากฏขึ้น เราจึงมาหวังจะถวายนมัสการท่าน ครั้นกษัตริย์เฮโรดได้ยินดังนั้นแล้วก็สะดุ้งกลัว ทั้งชาวกรุงเยรูซาเล็มก็พลอยกลัวด้วย แล้วท่านให้ประชุมบรรดาปุโรหิตใหญ่กับพวกอาลักษณ์แห่งพลเมือง ตรัสถามเขาว่า ผู้เป็นพระคริสตนั้นจะบังเกิดแห่งใด? เขาทูลว่าที่บ้านเบธเลเฮมมณฑลยูดาห์ เพราะว่าศาสดาพยากรณ์ได้จารึกไว้ดังนี้ว่า ท่านบ้านเบธเลเฮมในแผ่นดินยูดาห์ จะเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดท่ามกลางพวกเจ้านายของยูดาห์ก็หามิได้ เพราะว่าผู้หัวหน้าจะออกมาจากท่านผู้ซึ่งจะครอบครองชาติอิสราเอลพลไพร่ของเรา

เฮโรดจึงได้เชิญพวกนักปราชญ์ เข้ามาเป็นการลับถามเขาถ้อยถึง ถึงเวลาที่ดาวนั้นได้ปรากฏแล้วได้ให้พวกนักปราชญ์นั้น ไปยังบ้านเบธเลเฮมสั่งว่า จงไปหากุมารนั้นเถิด เมื่อพบแล้วจงกลับมาแจ้งแก่เราเพื่อเราจะได้ไปถวายนมัสการท่านด้วย ครั้นเขาได้ฟังคำของกษัตริย์แล้วก็ลาไป และ...ดาวซึ่งเขาได้เห็นในทิศตะวันออกนั้นก็ได้นำหน้าเขาไป จนมาหยุดอยู่เหนือสถานที่ที่กุมารอยู่นั้น เมื่อพวกนักปราชญ์ได้เห็นดาวนั้นแล้ว ก็มีความปีติยินดีมาก

ครั้งเข้าไปในที่อาศัยก็พบกุมาร กับนางมาเรียมารดา จึงกราบถวายนมัสการกุมารนั้น แล้วเปิดหีบของวิเศษของเขา ออกมา ถวาย แก่กุมาร เป็นเครื่องบรรณาการ คือทองคำ กำยานและมดยอบ แล้วนักปราชญ์ได้อินคำห้ามในความฝันให้กลับไปเฝ้าเฮโรดเขาจึงกลับไปยังเมืองของตนทางอื่น มัทธีว 2:1-12

5. พระองค์ทรงรักพระคัมภีร์

พระกุมารนั้นก็เจริญวัยแข็งแรงขึ้น (ฝ่ายวิญญูณ) ประกอบด้วยสติปัญญา และพระคุณของพระเจ้าสถิตอยู่กับท่านด้วย

ฝ่ายบิดามารดาเคยขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มในการเลี้ยงปีสกาทุกปี ๆ เมื่อพระกุมารอายุได้สิบสองปีแล้วเขาทั้งหลายก็ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มตามธรรมเนียมการเลี้ยงนั้น เมื่อครบกำหนดวันเลี้ยงกันแล้ว ขณะกำลังกลับไป พระกุมารเยซูก็ยังค้างอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ฝ่ายโยเซฟกับมารดาก็ไม่รู้ แต่เพราะเขาทั้งสองคิดว่า พระกุมารนั้นอยู่ในหมู่คนที่มาด้วยกัน เขาจึงเดินทางไปได้วันหนึ่ง พลางเที่ยวแสวงหาพระกุมารในหมู่ญาติพี่น้องและพวกคนที่รู้จักกัน เมื่อไม่พบจึงกลับไปเที่ยวหาที่กรุงเยรูซาเล็ม

เมื่อหามาได้สามวันแล้วจึงพบพระกุมาร นั่งอยู่ในโบสถ์ท่ามกลางพวกอาจารย์ กำลังฟังและได้ถามพวกอาจารย์เหล่านั้น คนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจในสติปัญญาและคำตอบของพระกุมารนั้น ฝ่ายบิดามารดาเมื่อเห็นแล้วก็ประหลาดใจ มารดาจึงว่า ลูกเอ๋ย ทำไมจึงทำแก่เราเช่นนี้? นี่แน่ะ พ่อกับแม่แสวงหาเป็นทุกข์นัก พระเยซูจึงตอบว่า ท่านเที่ยวหาฉันทำไม? ท่านยังไม่ทราบหรือว่า ฉันคงต้องอยู่ในราชฐานแห่งพระบิดาของฉัน? ฝ่ายบิดามารดาก็ไม่เข้าใจคำซึ่งท่านกล่าวแก่เขา

แล้วพระกุมารก็กลับไปกับเขา ยังเมืองนาซาเร็ธ อยู่ได้ความปกครองของเขา มารดาก็จำเหตุการณ์ทั้งปวงนั้นไว้ในใจ พระเยซูก็ได้จำเริญขึ้นในฝ่ายสติปัญญาในฝ่ายกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้าและต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย ลูคา 2:40-52

การเตรียมของพระองค์

6. พระองค์ทรงรับศีลล้างบาปในแม่น้ำจอร์แดน

ขณะนั้น พระเยซูเสด็จจาก มณฑลกาลิลีมาหาขงห์ที่แม่น้ำจอร์แดน เพื่อจะรับศีลล้างบาปจากท่าน แต่ขงห์ห้ามพระองค์ว่า ข้าพเจ้าต้องการจะรับศีลล้างบาปจากพระองค์ ควรหรือที่พระองค์จะเสด็จมาหาข้าพเจ้า? พระเยซูตรัสตอบขงห์ว่า บัดนี้จึงยอมเถิด เพราะว่าควรเราจะกระทำให้ความชอบธรรมสำเร็จทั้งสิ้น แล้วขงห์ก็ยอมทำตามพระองค์ครั้งพระองค์ทรงรับศีลล้างบาป แล้วก็รับเสด็จขึ้นจากน้ำและทอ้งฟ้าก็แหวกออกตรงพระองค์ และพระองค์ได้ทรงเห็นพระวิญญาณของพระเจ้า ลงมาคจุนกพิราบสถิตบนพระองค์ และพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าว่า ท่านนี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก มีทิว 3:13-17.

7. พระองค์ถูกเรียกว่า “พระเมษโปดก (ลูกแกะ) ของพระเจ้า”

ขงห์เป็นพยานกล่าวถึงพระองค์ และร้องประกาศว่า ท่านองค์นี้เป็นผู้ที่เราได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มาภายหลังเราเป็นใหญ่กว่าเรา เพราะเหตุว่าท่านได้เป็นอยู่ก่อนเรา ด้วยเราทั้งหลายได้รับความบริบูรณ์ของพระองค์แล้ว เป็นคุณซ้อนคุณ ด้วยว่าได้ทรงประทานพระบัญญัตินั้นโดยโมเสส แต่พระคุณและความจริงนั้น พระเยซูคริสต์เป็นผู้นำมา ไม่มีใครได้เห็นพระเจ้าเลย พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในทรงของพระบิดา ท่านองค์นั้นได้สำแดงพระองค์แล้ว

นี่แหละเป็นคำพยานของขงห์ เมื่อพวกเขาได้เห็นพวกเขาปฏิเสธและพวกเขาเลวไปจากกรุงเยรูซาเล็มเพื่อจะถามท่านว่า ท่านเป็นผู้ใด? ขงห์จึงยอมรับมิได้ปฏิเสธ คือได้ยอมรับว่า เรามีใช้พระคริสต์ เขาจึงถามท่านว่า ถ้าอย่างนั้นท่านเป็นใครเล่า? ท่านเป็นเอเลียห์หรือ? ท่านตอบว่ามีใช้ เป็นศาสดาพยากรณ์นั้นหรือ ท่านตอบว่า หาไม่ คนเหล่านั้นจึงถามท่านว่า ท่านเป็นผู้ใด? เพื่อเราจะได้ออกแก่คนเหล่านั้นที่ได้ใช้เรามา ท่านว่าถึงตัวเองอย่างไรบ้าง? ขงห์จึงกล่าวว่า เราเป็นเสียงของผู้ร้องในป่าว่า จงกระทำมรรคาของพระองค์ให้ตรงไปเถิด ตามคำซึ่งอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวไว้ว่า

ล่วงไปวันหนึ่งขงห์ได้เห็น พระเยซูเสด็จมาหาตน จึงกล่าวว่า ดูแน่ะ พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับความผิดบาปของโลก ขงห์ 1:15-23,29.

8. พระองค์ทรงถูกพญามารทดลอง

พระเยซูประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้กลับไปจากแม่น้ำจอร์แดน และพระวิญญาณได้นำพระองค์ไปในป่า ถึงสี่สิบวัน มารก็ทดลองพระองค์ในวันเหล่านั้นพระองค์มิได้เสวยอะไรเลย และเมื่อสิ้นสี่สิบวันแล้ว พระองค์ทรงอยากพระกระยาหาร มารจึงกล่าวแก่พระองค์ว่า ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้าจงสั่งหิ้งก้อนนี้ให้กลายเป็นขนมปัง ฝ่ายพระเยซูทรงตอบมารว่า มีคำเขียนไว้ว่า มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวก็หามิได้

แล้วมารจึงนำพระองค์ขึ้นไปยังที่สูงสำแดงแผ่นดินทั้งสี่ทั่วพิภพในขณะเดียวให้พระองค์เห็น มารจึงทูลพระองค์ว่า อำนาจและสง่าราศีทั้งหมดนั้นเราจะยกให้แก่ท่าน เพราะว่าผมอบเป็นลิทธิไว้แก่เราแล้วและเราปรารถนาจะให้แก่ผู้ใดก็จะให้แก่ผู้นั้น เหตุฉะนั้นถ้าท่านจะกราบไหว้เรา สรรพสิ่งนั้นจะเป็นลิทธิขาดแก่ท่านทั้งหมด ฝ่ายพระเยซูทรงตอบมารว่า มีคำเขียนไว้ว่า จงกราบไหว้พระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของตน และปฏิบัติพระองค์ผู้เดียว

แล้วมารจึงนำพระองค์ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และให้พระองค์ประทับอยู่ที่หอคอยบนหลังคาโบสถ์และทูลพระองค์ว่า ถ้าท่านเป็นบุตรพระเจ้า จงโจนลงไปจากที่นี่เถิด เพราะมีคำเขียนไว้ว่า พระเจ้าจะรับสั่งแก่เหล่าทูตของพระองค์ให้ป้องกันรักษาท่านไว้ และเหล่าทูตจะรับประคองท่านไว้ เกือบกว่าเท้าของท่านจะกระทบหิน ฝ่ายพระเยซูทรงตอบมารว่า มีคำเขียนไว้ว่าอย่าทดลองพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของตน เมื่อมารทำการทดลองสิ้นแล้ว จึงละพระองค์ไปจนถึงโอกาสเหมาะ

พระเยซูได้เสด็จกลับมาด้วยเดชพระวิญญาณยังมณฑลกาลิลี และกิตติศัพท์เลื่องลือไปทั่วตำบลที่อยู่รอบนั้น ลูกา 4:1-14

พระราชกิจของพระองค์ประกอบด้วยพระเมตตา

9. พระองค์ทรงเลี้ยงคนหิวกระหายห้าพันคน

คนเป็นอันมากได้ตามพระองค์ไป เพราะเขาได้เห็นการอัศจรรย์ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำแก่คนทั้งหลายที่ป่วยนั้น แต่พระเยซูเสด็จขึ้นภูเขาและทรงนั่งลงที่นั่นกับเหล่าสาวกของพระองค์ ปัสกาลคือการเลี้ยงของพวกยูดาห์นั้นใกล้จะถึงแล้ว ฝ่ายพระเยซูทอดพระเนตรเห็นคนเป็นอันมากมาหาพระองค์ จึงตรัสแก่ฟิลิปว่า เราจะซื้ออาหารที่ไหนให้คนเหล่านี้กินได้ พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อจะลองใจฟิลิป เพราะพระองค์ทรงทราบแล้วว่าพระองค์จะทรงกระทำประการใด ฟิลิปทูลตอบว่า อาหารราคาสองร้อยบาทก็ไม่พอให้เขากินคนละเล็กคนละน้อย

สาวกคนหนึ่งคือ อันดะเรอาน้องชายของซีโมนเปโตร จึงทูลพระองค์ว่า ที่นี้มีเด็กคนหนึ่งมีขนมบารเลดีห้าอันกับปลาสองตัว แต่ท่านนั้นจะพออะไรสำหรับคนมากอย่างนี้? พระเยซูตรัสว่า ให้คนทั้งหลายนั่งลงเถิด ที่นั่นมีหญ้าสดมาก คนทั้งหลายจึงนั่งลง นับแต่ผู้ชายได้ประมาณห้าพันคน ฝ่ายพระเยซูทรงหยิบขนมนั้นขอบพระคุณ แล้วแจกให้แก่เหล่าสาวก และเหล่าสาวกก็แจกให้คนทั้งหลายที่นั่งอยู่นั้นและก็ให้ปลาด้วยตามที่เขารารณา เมื่อเขาทั้งหลายกินอิ่มแล้ว พระเยซูตรัสแก่เหล่าสาวกว่า จงเก็บเดนที่เหลือขึ้น เพื่อมิให้สิ่งใดเสียไป เขาจึงเก็บเดนขนมบารเลดีห้าอัน ซึ่งเหลือจากที่คนทั้งหลายได้กินนั้น ใส่กระบุงได้สิบสองใบเต็ม

เมื่อคนทั้งหลาย ได้เห็นการอัศจรรย์ที่พระเยซูได้ทรงกระทำนั้น จึงพูดว่า แท้จริงนี่เป็นศาสดาพยากรณ์นั้นที่จะเข้ามาในโลก ยอห์น 6:2-14.

10. พระองค์ทรงรักษาคนโรคเรื้อน คนหนึ่งให้สะอาด

มีคนหนึ่งเป็นโรคเรื้อนมาหาพระองค์ ถูกเขาลงวิงวอนทูลพระองค์ว่า ถ้าพระองค์พอพระทัยจะโปรดให้ข้าพเจ้าหายสะอาด พระองค์ก็ทรงกระทำได้ พระเยซูจึงทรงพระกรุณาเหยียดพระหัตถ์ถูกต้องคนนั้นตรัสแก่เขาว่า เราพอใจแล้ว จงหายโรคและสะอาดเถิด ในทันใดนั้น โรคเรื้อนก็หาย และคนนั้นก็สะอาดพระองค์จึงกำชับผู้นั้นตรัสแก่เขาว่า อย่าบอกเล่าแก่ผู้ใดเลย แต่จงไปสำแดงตัวแก่ปุโรหิต และถวายเครื่องบูชาสำหรับคนที่หายโรคเรื้อนแล้ว ตามซึ่งโมเสสได้สั่งไว้ เพื่อเป็นพยานต่อคนทั้งหลาย แต่คนนั้นเมื่อออกไปแล้วก็ ตั้งต้นป่าวร้องมากมาย ให้เนื้อความนั้นเลื่องลือไป จนพระองค์จะเข้าไปในเมืองโดยเปิดเผยต่อไปมิได้ แต่ต้องอยู่ภายนอกในที่สงัด และมีคนทุกแห่งทุกตำบลมาหาพระองค์ มาระโก 1:40-45.

11. พระองค์ทรงรักษาคณูหนวกและใบ้คนหนึ่งให้หาย

เขาพาผู้ชายหนวกหูคางคนหนึ่งมาหาพระองค์ แล้วทูลขอพระองค์ให้ทรงวางพระหัตถ์บนคนนั้น พระองค์จึงนำคนนั้นออกจากประชาชนไปอยู่ต่างหาก ทรงเอาน้ำพระหัตถ์ยอนเข้าที่หูของชายผู้นั้น และทรงบ้วนน้ำลายเอาน้ำพระหัตถ์จิ้มแตะลิ้นคนนั้น แล้วพระองค์ทรงแหงนพระพักตร์ดูฟ้าทรงถอนพระทัยตรัสแก่คนนั้นว่า เอฟาธา แปลว่า จงเปิดออก แล้วหูคนนั้นก็ปกติ สิ่งที่ขัดลิ้นนั้นก็หลุด และเขาพูดได้คล่อง พระองค์ก็ทรงห้ามปรัมคนทั้งหลายมิให้แจ้งความนี้แก่ผู้ใดเลย แต่พระองค์ห้ามปรัมมากเท่าใด เขาก็ยิ่งเล่าลือไปมากเท่านั้น คนทั้งปวงก็ประหลาดใจนักหนาพูดกันว่า สรรพสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำนั้นล้วนแต่ดี คนหนวกหูก็ได้ยินและคนใบ้ก็พูดได้ มาระโก 7:32-37

12. พระองค์ทรงกระทำให้คนตาบอดเห็นได้

เมื่อพระองค์ กำลังเสด็จไปทรงเห็นคนหนึ่งตาบอดแต่กำเนิด เหล่าสาวกของพระองค์จึงทูลถามพระองค์ว่า อาจารย์เจ้าข้า ใครได้ทำผิด คนนี้หรือ ๆ บิดามารดาของเขา ๆ จึงเกิดมาตาบอด? พระเยซูตรัสตอบว่า มิใช่คนนี้ได้ทำผิด มิใช่บิดามารดาของเขา แต่เกิดขึ้นเพื่อการของพระเจ้าจะได้ปรากฏในตัวคนนี้ เราต้องทำการของพระองค์ที่ทรงใช้เรามาเมื่อยังวันอยู่ คำคืนจะมาเมื่อไม่มีผู้ใดทำการได้ เมื่อเรายังอยู่ในโลกเราเป็นความสว่างของโลก

เมื่อตรัสอย่างนั้นแล้วพระองค์ทรงบ้วนน้ำลายที่ดินเอาน้ำลายนั้นผสมเป็นโคลน ทาที่ตาของคนตาบอด แล้วตรัสแก่เขาว่าจงไปล้างเสียในสระสิโลอัมซึ่งแปลว่าใช้ไป เขาก็ไปล้างแล้วกลับมาเห็นได้ พระองค์ตรัสแก่เขาว่า เจ้าเชื่อถือนในพระบุตรของพระเจ้าหรือ คนนั้นทูลตอบว่า ท่านเจ้าข้า พระบุตรนั้นเป็นผู้ใด เพื่อข้าพเจ้าจะเชื่อถือนในพระองค์ได้? พระเยซูตรัสแก่เขาว่า เจ้าได้เห็นท่านแล้วทั้งเป็นผู้นั้นเองที่กำลังพูดอยู่กับเจ้า เขาจึงทูลว่า พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าเชื่อ เขาจึงกราบไหว้พระองค์ ยอห์น 9:1-7,35-38.

13. พระองค์ทรงรักษาคณง่อยคนหนึ่งให้หาย

วันหนึ่งเมื่อพระองค์ ทรงสั่งสอนอยู่มีพวกฟาริสีและพวกบาริเยนนั่งอยู่ด้วย เขามาจากทุกหมู่บ้านในมณฑลกาลิลี มณฑลยูดาห์ และจากกรุงเยรูซาเล็ม ฤทธิเดชของพระเจ้านั้นสถิตอยู่ในพระองค์ เพื่อจะรักษาเขาให้หายโรค และ...มีผู้หามคนง่อยคนหนึ่งนอนบนที่นอน และเขาหาช่องที่จะหามคนง่อยนั้นเข้ามาวางลงตรงพระพักตร์ของพระองค์ เมื่อหาช่องเอาเข้ามาไม่ได้เพราะคนมาก เขาจึงขึ้นไปบนคานฟ้าหลังคาตึกหย่อนคนง่อยลงมากับที่ที่นอน ตามช่องกระเบื้องตรงท่ามกลางหมู่คนต่อพระพักตร์พระเยซู

เมื่อพระองค์ทรงเห็นความเชื่อของเขา พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า บุรุษเอ๋ย ความผิดของเจ้าทรงโปรดยกเสียแล้ว ฝ่ายพวกอาลักษณ์และพวกฟาริสีคิดในใจว่า ผู้ที่พูดหมิ่นประมาทนี้เป็นผู้ใดเล่า? ใครจะยกความผิดได้เว้นแต่พระเจ้าองค์เดียว? แต่เมื่อพระเยซูทรงทราบความคิดของเขา พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า ท่านทั้งหลายคิดอะไรในใจ? ซึ่งจะว่า ความผิดของเจ้าโปรดยกเสียแล้ว หรือจะว่า จงลุกขึ้นเดินไปเถิด ข้างไหนจะง่ายกว่ากัน? แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่าบุตรมนุษย์มีอำนาจจะโปรดยกบาปโทษในแผ่นดินโลกได้ พระองค์จึงตรัสแก่คนง่อยว่า เราสั่งเจ้าว่าจงลุกขึ้นยกที่นอนไปยังบ้านของตถาคต ในทันใดนั้นเขาจึงลุกขึ้นต่อหน้าคนทั้งปวง ยกเอาที่นอนซึ่งเขาได้นอนนั้นกลับไปยังบ้านของตนร้องสรรเสริญพระเจ้าคนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจมากยิ่งนัก และได้สรรเสริญพระเจ้า ต่างเต็มไปด้วยความกลัวและพูดว่า วันนี้เราได้เห็นสิ่งแปลกประหลาด ลูกา 5:17-26.

14. พระองค์ทรงรักเด็กเล็ก ๆ

ขณะนั้นเขาพาเด็กเล็ก ๆ มาหาพระองค์เพื่อจะให้พระองค์ทรงจับต้องตัวเด็กนั้น แต่เหล่าสาวกก็ห้ามปรามไว้ เมื่อพระเยซูทรงเห็นดังนั้นก็เคืองพระทัย จึงตรัสแก่เหล่าสาวกว่า จงยอมให้เด็กเล็ก ๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าชาวแผ่นดินของพระเจ้าย่อมเป็นคนอย่างนั้น เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า ผู้หนึ่งผู้ใดมิได้รับแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนเด็กเล็ก ๆ ผู้นั้นจะเข้าไปในแผ่นดินนั้นไม่ได้ แล้วพระองค์ทรงอุ้มเด็กเล็ก ๆ เหล่านั้นวางพระหัตถ์บนเขาและทรงอวยพรให้ มาระโก 10:13-16.

15. พระองค์ทรงเปลี่ยนชีวิตของผู้หญิงชั่วคนหนึ่ง

มีคนหนึ่งในพวกฟาริสีเชิญพระองค์ไปรับประทานอาหารกับเขา พระองค์ก็เสด็จเข้าไปนั่งในบ้านของฟาริสีคนนั้น และมีผู้หญิงคนหนึ่งในเมืองนั้นเคยเป็นหญิงชั่ว เมื่อรู้ว่าพระองค์ทรงนั่งรับประทานอาหารอยู่ในบ้านของคนฟาริสีนั้น เขาจึงถือตะกั่ว มีน้ำมันหอม มายืนอยู่ ข้างหลังใกล้พระบาทของพระองค์ ร้องไห้ น้ำตาไหลชำระพระบาท เขาหมั้นเช็ดพระบาทของพระองค์มาก และเอาน้ำมันนั้นชะโลม ฝ่ายคนฟาริสีที่ได้เชิญพระองค์เมื่อเห็นแล้วก็นึกในใจว่า ถ้าท่านนี้เป็นศาสดาพยากรณ์ ก็คงจะรู้ว่าหญิงนี้ที่ถูกต้องกายของท่าน เป็นผู้ใด และเป็นคนอย่างไร เขาเป็นคนชั่ว

ฝ่ายพระเยซูตรัสตอบเขาว่า ซีโมนเอ๋ย เรามีอะไรจะพูดกับท่านบ้าง เขาทูลว่า อาจารย์เจ้าข้า จงพูดไปเถิด พระองค์จึงตรัสว่า เจ้าหนึ่คนนี้มีลูกหนึ่สองคน คนหนึ่งเป็นหนึ่เงินห้าร้อยบาท อีกคนหนึ่เป็นหนึ่เงินห้าสิบบาท เมื่อเขาไม่มีอะไรจะใช้นี้แล้ว ท่านจึงโปรดยกหนึ่ให้เขาทั้งสองคนนั้น ในสองคนนั้นคนไหนจะรักนายมากกว่า? ซีโมนจึงทูลตอบว่า ข้าพเจ้าเห็นว่า คนที่นายได้โปรดยกหนึ่ให้มากที่สุดก็เป็นผู้ที่รักนายมาก

พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า ท่านพุดถูกแล้ว พระองค์ จึงเสด็จหลังคู่อู้งนั้น และตรัสแก่ซีโมนว่า ท่านเห็นผู้หุงนี้หรือเราได้เข้ามาในบ้านของท่าน ท่านมิได้ให้น้ำล้างเท้าของเรา แต่ผู้หุงนี้ได้เอาน้ำตาชำระเท้าของเรา และได้เอาผมของตนเช็ด ท่านมิได้จูบเรา แต่ผู้หุงคนนี้ตั้งแต่เข้ามามิได้หยุดจูบเท้าของเรามาก ท่านมิได้เอาน้ำมันชะโลมศีรษะของเรา แต่ผู้หุงนี้ได้เอาน้ำมันหอมชะโลมเท้าของเรา เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่า ความศึคบาปของหุงผู้นี้ ซึ่งมีมากได้โปรดยกเสึยแล้วเพราะเขารักมาก แต่ผู้ที่ได้รับคามยกโทษน้อย ผู้นั้นก็รักน้อย พระองค์จึงตรัสแก่ผู้หุงนั้นว่า ความศึคบาปของเจ้าโปรดยกเสึยแล้วฝ่ายคนทั้งหลายที่นั้รับประทานด้วยกัน คิดในใจว่าคนนี้เป็นไครจนชั้นความศึคบาปก็ยกได้ พระองค์จึงตรัสแก่ผู้หุงนั้นว่า ความเชือของเจ้าได้ทำให้เจ้ารอดจงไปเป็นสุขเถึค ลูกา 7:36-50.

อุทธานุภาพใหญ่ยิ่งของพระเจ้า

16. พระองค์ทรงห้ามพายุที่ทะเล

อยู่มาวันหนึ่ง พระองค์เสด็จลงเรือกับเหล่าสาวกของพระองค์ แล้วพระองค์ตรัสแก่เขาว่า ให้เราข้ามทะเลสาบไปฝากข้างโน้น เขาก็ถอยเรือออกไป เมื่อกำลังแล่นไป พระองค์บรรทมหลับ และบังเกิดพายุกล้ากลางทะเล น้ำเข้าเกือบเต็มเรือน่ากลัวจะมีอันตราย เขาจึงมาปลุกพระองค์ว่า อาจารย์เจ้าข้า อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้ากำลังจะพินาศอยู่แล้ว พระองค์จึงทรงลุกขึ้นห้ามลมและคลื่น แล้วคลื่นลมก็หยุดเงียบสงบทีเดียว พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า ความเชื่อของท่านอยู่ที่ไหน? เขาเหล่านั้นกลัวและประหลาดใจพูดกันว่า ท่านนี่เป็นผู้ใดหนอ จึงสั่งบังคับลมและน้ำได้ และลมกับน้ำนั้นก็ฟังท่าน? ลูกา 8:22-25.

17. พระองค์ทรงขับไล่ผีสิง

เขาแล่นไปถึงแขวงเมืองเกรซาที่อยู่ตรงกาลิลีข้าม เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นบกแล้ว มีคนหนึ่งออกมาจากเมืองพบพระองค์ คนนั้นมีผีสิงอยู่ และนานแล้วมิได้ใส่เสื้อมิได้อยู่บ้านเรือน แต่อยู่ที่อุโมงค์ ครั้นเห็นพระเยซูเขาก็โห่ร้องและกราบลงตรงพระพักตร์พระองค์ร้องเสียงดังว่า โอ พระเยซูบุตรของพระเจ้าสูงสุด ข้าพเจ้ามีสาเหตุอะไรกับพระองค์? ขอพระองค์อย่าทรมานข้าพเจ้าเลย ที่พูดเช่นนี้ก็เพราะพระองค์ได้สั่งผีโสโครกให้ออกมาจากตัวคนนั้น ด้วยว่าผีนั้นแผลงฤทธิ์ในตัวเขาบ่อย ๆ และเขาถูกจำด้วยโซ่ตรวนแต่เขาได้หักเครื่องจำนั้นเสีย แล้วผีก็พาเขาไปในป่า

ฝ่ายพระเยซูตรัสถามมันว่า เอ็งชื่ออะไร? มันทูลตอบว่า ชื่อกอง ด้วยว่ามีผีหลายคนเข้าสิงในตัวเขา ผีนั้นจึงอ้อนวอนขอพระองค์มิให้สั่งให้มันกลับไปยังนรกขุมลึกเลย ตำบลนั้นมีสุกรฝูงใหญ่กำลังหากินอยู่ที่ภูเขา ผีเหล่านั้นจึงอ้อนวอนพระองค์ของอนุญาตให้มันเข้าไปในฝูงสุกร พระองค์ก็ทรงอนุญาต ผีเหล่านั้นจึงออกมาจากคนนั้นแล้วเขาสิงในตัวสุกร สุกรทั้งฝูงก็วิ่งกระโดดจากที่สูงชันลงไปทะเล ลำต้นน้ำตาย ฝ่ายคนเลี้ยงสุกร เมื่อเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ต่างก็หนีไปเล่าเนื้อความนั้นทั้งในเมืองและนอกเมือง คนทั้งหลายจึงออกไปดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเมื่อเขามาถึงพระเยซู ก็เห็นคนนั้นที่ผีออกจากตัวนุ่งห่มผ้ามีสติอารมณ์ดีนั่งใกล้พระบาทพระเยซู เขาทั้งหลายก็พากันกลัว ฝ่ายคนทั้งหลายที่ได้เห็นก็ได้เล่าให้เขาฟังถึงเรื่องคนที่ผีสิงอยู่ได้หายปกคดียังไร

คนทั้งปวงที่อยู่ใกล้เคียงจึงมาอ้อนวอนพระองค์ให้ไปเสียจากเขา เพราะว่าเขากลัวยิ่งนัก พระองค์จึงเสด็จลงเรือกลับไป คนที่ผีออกจากตัวนั้นอ้อนวอนขออยู่กับพระองค์ แต่พระเยซูทรงสั่งเขาให้ไปและตรัสว่า จงกลับไปบ้านเรือนของตัว และบอกชาวบ้านถึงเรื่องการใหญ่ซึ่งพระเจ้าได้ทรง

กระทำแก่เจ้า แล้วคนนั้นก็กลับไปประกาศแก่คนทั้งเมือง ถึงเหตุการณ์ใหญ่ยิ่งที่พระเยซูได้กระทำแก่คน ลูคา 8:26-39.

18. พระองค์ทรงประทานชีวิตให้แก่คนตาย

พระองค์ก็เสด็จเข้าไปในเมืองหนึ่งชื่อนาอิน เหล่าสาวก ของพระองค์กับคนเป็นอันมากก็ตามพระองค์ไป เมื่อมาใกล้ประตูเมืองนั้น มีคนหามศพชายหนุ่มคนหนึ่งมา มารดาเขาเป็นหม้ายมีลูกคนเดียวและชาวเมืองเป็นอันมากมากับหญิงนั้น เมื่อพระองค์ได้ทรงเห็นมารดานั้น พระองค์ทรงเมตตากรุณาเขาและตรัสว่า อย่าร้องไห้เลย แล้วพระองค์เสด็จเข้าไปใกล้ถูกต้องโลง คนหามศพนั้นก็หยุดยืนอยู่ พระองค์จึงตรัสว่า ชายหนุ่มเอ๋ย เราสั่งเจ้าให้ลุกขึ้นเถิด คนที่ตายนั้นก็ลุกขึ้นนั่งพูด พระองค์จึงทรงมอบชายหนุ่มให้แก่มารดาของเขา ฝ่ายคนทั้งปวงมีความกลัวและสรรเสริญพระเจ้าว่า ท่านศาสดาพยากรณ์ใหญ่ได้เกิดขึ้นท่ามกลางเรา และพระเจ้าได้เสด็จมาเยี่ยมเยียนพลเมืองของพระองค์แล้ว และกิตติศัพท์ของพระองค์นี้ได้เลื่องลือไปตลอดทั่วมณฑลยูดาห์ และทั่วแวนแคว้นล้อมรอบ ลูคา 7:11-17

มีนายธรรมศาลาคนหนึ่งมาไหว้พระองค์ทูลว่า ลูกสาวของข้าพเจ้าพึ่งตายเสีย แต่ขอพระองค์เสด็จไปวางพระหัตถ์บนเขา แล้วเขาจะฟื้นขึ้นอีก ฝ่ายพระเยซูจึงทรงลุกขึ้นเสด็จตามเขาไป และพวกสาวกของพระองค์ก็ตามไปด้วย

ครั้นพระเยซูเสด็จเข้าไปในเรือนนายธรรมศาลานั้น ทรงทอดพระเนตรเห็นพวกเป่าปี่และคนเป็นอันมากชุลมุนกันอยู่ พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า จงถอยออกไปเถิด ด้วยว่าหญิงสาวนี้ไม่ตาย เป็นแต่นอนหลับอยู่ เขาก็พากันหัวเราะเยาะพระองค์ แต่เมื่อทรงขับฝูงคนออกไปแล้ว พระองค์ได้เสด็จเข้าไปจับมือหญิงสาว และหญิงสาวนั้นก็ลุกขึ้น แล้วกิตติศัพท์นั้นลือไปตลอดทั่วประเทศนั้น มัทธิว 9:18,19,23-26.

พระวณะอันประเสริฐของพระองค์

19. เกี่ยวกับพระบิดาเจ้า

พระเจ้าเป็นพระวิญญาน และผู้ที่นมัสการพระองค์ต้องนมัสการ โดยจิตวิญญาน และความจริง ยอห์น 4:24.

พระเยซูตรัสแก่เขาว่า เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดา เว้นไว้มาทางเรา ถ้าท่านทั้งหลายได้รู้จักเราแล้วท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย ตั้งแต่ไปท่านก็รู้จักพระองค์และได้เห็นพระองค์

ฟิลิปจึงทูลพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า ขอสำแดงพระบิดาให้ข้าพเจ้าทั้งหลายเห็น ข้าพเจ้าจึงจะพอใจ พระเยซูตรัสว่า ฟิลิปเอ๋ย เราได้อยู่กับท่านนานแล้วเช่นนี้ และท่านยังไม่รู้จักเราหรือ ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา เหตุไฉนท่านจึงว่า ขอสำแดงพระบิดาให้ข้าพเจ้าทั้งหลายเห็น ท่านไม่เชื่อหรือว่าเราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาอยู่ในเรา? คำซึ่งเรา กล่าวแก่ท่านทั้งหลายเรามีได้กล่าวโดยลำพังเราเอง แต่พระบิดาที่อยู่ในเรา พระองค์นั้นทรงกระทำกิจการของพระองค์ จงเชื่อเราว่าเราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาอยู่ในเรา ถ้าหากไม่ก็จงเชื่อเราเพราะกิจการนั้นเกิด เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า ผู้ที่วางใจในเรา กิจการซึ่งเรากระทำนั้นเขาจะกระทำด้วย และเขาจะกระทำการใหญ่กว่านั้นอีก เพราะเราไปถึงพระบิดาของเรา สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายจะขอในนามของเรา สิ่งนั้น เราจะกระทำเพื่อพระบิดาจะมีเกียรติยศในพระบุตร ถ้าท่านจะขอสิ่งใดในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น ยอห์น 14:6-14.

20. เกี่ยวกับพระองค์เองในฐานะเป็นพระบุตรของพระเจ้า

พระเยซูตรัสว่า เราเป็นทิพย์อาหารแห่งชีวิตผู้ที่มาหาเราจะมีได้อคอยาก และผู้ที่วางใจในเราจะมิได้กระหายอีกเลย ผู้ที่มาหาเรา ๆ จะไม่หิวเลย เพราะว่าเราได้ลงมาจากสวรรค์ มิใช่เพื่อจะทำตามความประสงค์ของเราเองแต่เพื่อจะทำตามความประสงค์ของพระองค์ที่ทรงใช้เรามา ความประสงค์ของพระบิดาที่ทรงใช้เรานั้น คือให้เรารักษาสารพัดซึ่งพระองค์ได้ทรงมอบไว้กับเรา มิให้หายไปสักสิ่งเดียว แต่ให้เป็นขึ้นมาในวันที่สุด เพราะนี่แหละเป็นความประสงค์ของพระบิดาของเรา คือให้ทุกคนที่ได้เห็นพระบุตรและวางใจในพระบุตรนั้นมีชีวิตนิรันดร และเราจะให้ผู้นั้นเป็นขึ้นมาในวันที่สุด

พวกยูด้าห์จึงกระซิบกันว่าพระองค์ เพราะพระองค์ตรัสว่า เราเป็นทิพย์อาหารที่ลงมาจากสวรรค์ เขาทั้งหลายจึงว่า คนนี้เป็นยิวลูกของโยเซฟมิใช่หรือ พ่อแม่ของเขาเรารู้จักมิใช่หรือ เหตุไฉนคนนี้จะพูดว่าเราได้ลงมาจากสวรรค์? พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่าอย่าบ่นกัน ไม่มีผู้ใดจะมาถึงเราได้ เว้น

ไว้พระบิดาผู้ทรงใช้เรามาจะชักนำเขา และเราจะให้ผู้นั้นเป็นขึ้นในวันที่สุด เราบอกท่านทั้งหลายตามความจริงว่า ผู้ที่วางใจในเราก็มีชีวิตนิรันดร เราเป็นทิพย์อาหารแห่งชีวิตนั้น บรรพบุรุษของท่านทั้งหลายได้กินมานาในป่าและตายเสียแล้ว นี่แหละเป็นทิพย์อาหารซึ่งลงมาจากสวรรค์เพื่อที่ว่าถ้าผู้ใดจะกินอาหารนี้แล้ว ผู้นั้นจะมีชีวิต เราเป็นอาหารที่มีชีวิตอยู่ซึ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าผู้ใดจะกินอาหารนี้ ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร และอาหารที่เราจะให้นั้นคือเนื้อของเรา ซึ่งเราจะให้เพื่อเป็นชีวิตของโลก ยอห์น 6:35,37-44,47-51

21. เกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้า

พระเยซูคริสต์แก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า เราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงการเลี้ยงชีพของคนที่เขาจะเอาอะไรกิน หรืออย่ากระวนกระวายถึงร่างกายของคนที่จะเอาอะไรนุ่งห่ม เพราะว่าชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหาร และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่ม จงพิจารณาฝูงนก มันมิได้หว่านมิได้เกี่ยวและมิได้มีขุ้งจาง แต่พระเจ้ายังทรงเลี้ยงมันไว้ ท่านทั้งหลายประเสริฐยิ่งกว่า ฝูงนก มากเท่าใด มีใครในพวกท่านโดยความกระวนกระวายอาจต่อชีวิตให้ยาวออกไปอีกศอกหนึ่งได้หรือเหตุฉะนั้นถ้าสิ่งเล็กน้อยที่สุดยังทำไม่ได้เลย ท่านยังจะกระวนกระวายถึงสิ่งอื่นทำไมอีกเล่า?

จงดูดอกไม้มันงอกขึ้นอย่างไร มันไม่ทำงานมันไม่ปั้นด้ายเหนียว แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า กษัตริย์ซาโลมอน เมื่อบริบูรณ์ด้วยสง่าราศีก็ได้ทรงเครื่องงามเท่าดอกไม้ชนิดหนึ่ง แม้ว่าพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าทุ่งนาอย่างนั้น ซึ่งเป็นอยู่วันนี้และรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ โอ ผู้ที่มีความเชื่อเล็กน้อย พระองค์จะทรงตกแต่งพวกท่านมากยิ่งขึ้นสักเท่าใด? ท่านทั้งหลายอย่าเสาะหาว่าจะกินอะไรดีหรือจะดื่มอะไรดีและอย่ามีใจกังวลสงสัยเลย เพราะว่าคนทุกประเทศทั่วโลกเสาะหาบรรดาสิ่งเหล่านี้ แต่พระบิดาของท่านทั้งหลายทรงทราบแล้วว่าท่านต้องการสิ่งเหล่านี้ แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้ ลูกา 12:22-31

ครั้งรุ่งขึ้น เมื่อพระองค์เสด็จออกจาก หมู่บ้านเบธานีแล้วก็ทรงหิว พอทอดพระเนตรเห็นต้นมะเดื่อเทศต้นหนึ่งแต่ไกลมีใบ จึงเสด็จเข้าไปดูว่าจะมีผลหรือไม่ ครั้นมาถึงต้นนั้นแล้วไม่เห็นมีผลมีแต่ใบเท่านั้น เพราะว่าฤดูผลมะเดื่อเทศยังไม่ถึง พระองค์จึงตรัสแก่ต้นนั้นว่า ตั้งแต่นี้ไปจะไม่มีการใดกินผลจากต้นนี้เลย เหล่าสาวกก็ได้ยินคำซึ่งพระองค์ตรัสนั้นครั้นเวลาเช้า เมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกได้ผ่านที่นั่นไปก็ให้เห็นต้นมะเดื่อเทศนั้นเขียวแห่งไปจนถึงราก ฝ่ายเปโตรระลึกขึ้นได้จึงทูลพระองค์ว่า อาจารย์เจ้าข้าขอได้ทอดพระเนตรดู ต้นมะเดื่อเทศที่พระองค์ได้สาปไว้นั้นก็เขียวแห่งไปแล้ว พระเยซูจึงตรัสตอบเหล่าสาวกว่า จงเชื่อในพระเจ้าเถิด เราบอกท่านทั้งหลายตามความจริงว่า ถ้าผู้ใด ๆ จะสั่งภูเขานี้ว่า จงถอยไปลงทะเล และมีได้สงสัยในใจแต่เชื่อว่าจะไปทำตามคำที่วานั้น ก็คงเป็นตามคำสั่งนั้นจริง เหตุ

ฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานขอพระเจ้านั้นท่านจะปรารถนาสิ่งใด จงเชื่อว่า ได้รับ และท่านคงจะได้สิ่งนั้น มาระโก 11:12-14,20-24

22. เกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้า

แผ่นดินของพระเจ้าอุปมาเหมือนเช่นนี้คือ คนหนึ่งหว่านพืชลงในดิน แล้วกลางคืนก็นอนหลับ และกลางวันที่ตื่นขึ้น ฝ้ายพืชนั้นจะงอกจำเริญขึ้นอย่างไร เขาก็ไม่รู้ เพราะแผ่นดินทำให้พืชงอกจำเริญขึ้นเป็นลำดับก่อน ภายหลังก็ออกรวง แล้วก็มิมีเมล็ดข้าวเต็มในรวงนั้น ครั้นสุกแล้วเขาก็ใช้คนไปเกี่ยวเก็บ เพราะว่าถึงฤดูเกี่ยวแล้ว

พระองค์ตรัสว่า แผ่นดินของพระเจ้าเป็นเหมือนสิ่งใดหรือจะสำแดงด้วยคำอุปมาอย่างไร? ก็อุปมาเหมือนพันธุ์ ผักกาดเมล็ดหนึ่งเวลาเพาะลงในดินนั้นก็ลึกกว่าเมล็ดทั้งปวง ทว่าทั้งแผ่นดิน แต่เมื่อเพาะแล้วจึงงอกขึ้นจำเริญโตใหญ่กว่าผักทั้งปวง และแตกกิ่งก้านใหญ่พอให้นกในอากาศมาอาศัยในรุ่มนั้นได้ มาระโก 4:26-32.

มีคนหนึ่งในพวกฟาริสีชื่อ นิโคเดมัสเป็นขุนนางในพวกยูด้า คนนั้นได้มาหาพระเยซูเวลากลางคืนทูลพระองค์ว่า อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเป็นครูมาจากพระเจ้า เพราะว่าไม่มีผู้ใดอาจกระทำนิมิตซึ่งท่าน ได้กระทำนั้นเว้นไว้พระเจ้าสถิตอยู่ด้วย พระเยซูทรงตอบเขาว่า เราบอกท่านตามจริงว่าถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่แล้ว จะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้ นิโคเดมัสจึงทูลพระองค์ว่า คนชราแล้วจะบังเกิดอย่างไรได้? จะเข้าในครรภ์มารดาครั้งที่สองและบังเกิดได้หรือ

พระเยซูตรัสตอบว่า เราบอกท่านตามจริงว่าถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ จะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้ ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นวิญญาณ อย่าประหลาดใจเพราะเราบอกท่านว่า ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่ ฝ้ายลมนั้นจะใคร่พัดไปข้างไหนก็พัดไปข้างนั้น และลมที่ท่านได้ยินเสียง แต่ไม่รู้ว่าจะมาจากไหนและไปที่ไหน คนที่บังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นอย่างนั้นทุกคน

นิโคเดมัสทูลตอบพระองค์ว่า เหตุการณ์เหล่านั้นจะเป็นอย่างไรได้? พระเยซูทรงตอบเขาว่า ท่านเป็นอาจารย์ในพวกอิสราเอล และยังไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้หรือ เราบอกท่านตามจริงว่า เรากำลังบอกสิ่งที่เราได้รู้ และเป็นพยานถึงสิ่งซึ่งเราได้เห็น แต่ท่านหาได้รับคำพยานของเราไม่ ถ้าเราบอกท่านถึงสิ่งทีเกี่ยวกับโลกนี้และท่านไม่เชื่อ ถ้าเราจะบอกถึงสิ่งทีเกี่ยวกับสวรรค์ที่ไหนท่านจะเชื่อ? ไม่มีผู้ใดได้ขึ้นไปยังสวรรค์เว้นไว้ท่านที่ลงมาจากสวรรค์ คือบุตรมนุษย์ผู้สถิตในสวรรค์นั้น โมเสสได้ยกขึ้นในป่าฉนโค บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉนนนั้น เพื่อทุกคนที่วางใจในพระองค์จะได้ชีวิตนิรันดร ยอห์น 3:1-

23. เกี่ยวกับพระดำรัสของพระเจ้า

พระเยซูตรัสว่า อย่าคิดว่าเรามาทำลายพระบัญญัติและคำของศาสดาพยากรณ์เสีย เรามีได้มาทำลาย แต่มาเพื่อจะให้สำเร็จ เพราะเราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า ถึงฟ้าและดินจะล่วงไป พระบัญญัติสักพินัยหนึ่ง หรือจุดหนึ่งจะขาดไปก็หาไม่ได้ จนกว่าจะสำเร็จทั้งสิ้น เหตุฉะนั้นผู้ใดได้ทำให้ข้อเล็กน้อยสักข้อหนึ่งในพระบัญญัตินี้เบาขึ้น ทั้งสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย ผู้นั้นจะได้ชื่อว่าเป็นผู้น้อยที่สุดในเมืองสวรรค์ แต่ผู้ใดที่จะประพฤติและสอนตามพระบัญญัติ ผู้นั้นจะได้ชื่อว่าเป็นใหญ่ในเมืองสวรรค์ มัทธิว 5:17-19.

เมื่อประชาชนเป็นอันมากอยู่พร้อมกัน และคนกำลังมาหาพระองค์จากทุกเมือง พระองค์จึงตรัสแก่เขาเป็นคำอุปมาว่า มีผู้หว่านคนหนึ่งออกไปหว่านพืชของตน และเมื่อเขาหว่านพืชนั้นก็ตกอยู่ในดินหนทางบ้างถูกเหยียบย่ำ และนกในอากาศมาเก็บกินเสีย บ้างก็ตกที่หินและเมื่องอกขึ้นแล้วก็เหี่ยวแห้งไปเพราะที่มันแข็ง บ้างก็ตกไปที่กลางหนาม หนามก็งอกขึ้นมาด้วย ปกคลุมเสีย บ้างก็ตกที่ดินดีจึงงอกขึ้นเกิดผลร้อยเท่าครั้งพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้วจึงทรงร้องว่า ใครมีหู ยินได้ก็ให้ฟังเอาเถิด

ฝ่ายเหล่าสาวกจึงทูลถามพระองค์ว่า คำเปรียบนั้นมีใจความอย่างไร? พระองค์จึงตรัสว่า ข้อลึกลับแห่งแผ่นดิน ของพระเจ้านั้นก็ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่สำหรับคนอื่นนั้นได้ให้เป็นคำเปรียบ เพื่อเมื่อเขาจะดูจะไม่เห็น และเมื่อเขาได้ยินจะไม่เข้าใจ คำเปรียบนั้นก็อย่างนี้ พืชนั้นได้แก่พระวจนะของพระเจ้าที่ตรึงคนหนทางได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยิน แล้วมารมาชิงเอาพระวจนะจากใจของเขา เพื่อไม่ให้เขาเชื่อและรอดได้ ซึ่งตกที่หินนั้นได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วก็รับพระวจนะนั้นด้วยความยินดี แต่ไม่มีราก เชื่อได้แต่ชั่วคราว เมื่อถูกทดลองเขาก็หลงเสียไป ที่ตกกลางหนามนั้นได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วก็ออกไป และความปรารถนารวมกัน และทรัพย์สมบัติและความสนุกสนานแห่งชีวิตนี้ก็ปกคลุมหุ้มห่อเขา ผลของเขาจึงมอดไหม้ไป ซึ่งตกที่ดินดีนั้นได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินพระวจนะด้วยใจเลื่อมใสศรัทธา แล้วก็จดจำไว้ จึงเกิดผลโดยความเพียร ลูกา 8:4-15.

24. เกี่ยวกับการอธิษฐาน

เมื่อท่านทั้งหลายจะอธิษฐาน อย่าเป็นเหมือนคนหน้าซื่อใจคด เพราะเขาชอบยืนอธิษฐานในธรรมศาลาและตามถนนเพื่อจะให้คนอื่นที่บังเห็น เราบอกท่านตามจริงว่า เขาได้รับบำเหน็จของเขาแล้ว ฝ่ายท่านเมื่ออธิษฐานจงเข้าไปในห้องชั้นใน และเมื่อปิดประตูแล้วจงอธิษฐานขอจากพระบิดาของท่านผู้อยู่ในที่ลับลึกลับและพระบิดาของท่านผู้อยู่ในที่ลับลึกลับจะทรงโปรดประทานแก่ท่าน

แต่เมื่อท่านอธิษฐาน อย่ากล่าวคำซ้ำให้มากเหมือนคนต่างประเทศ เพราะเขาคิดว่าพูดมากหลาย คำพระเจ้าจะโปรดฟัง อย่าทำเหมือนเขาเลย เพราะว่าสิ่งใดที่ท่านต้องการ พระบิดาของท่านทรงทราบ ก่อนเมื่อท่านยังไม่ได้ขอ ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานตามอย่างนี้ว่า

โอ พระบิดาแห่งข้าพเจ้าทั้งหลายผู้สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์ เป็นที่นับถืออัน บริสุทธิ์ ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ พระทัยของพระองค์สำเร็จในสวรรค์อย่างไร ก็ให้สำเร็จใน แผ่นดิน โลกเหมือนกัน ขอทรงโปรดประทานอาหารเลี้ยงข้าพเจ้าทั้งหลายในกาลวันนี้ และขอทรงโปรด ยกหนี้ของข้าพเจ้าเหมือนข้าพเจ้ายกหนี้ของผู้ที่เป็นหนี้ข้าพเจ้านั้น และขอย่านำข้าพเจ้าเข้าไปในการ ทดลอง แต่ขอให้พ้นจากสิ่งซึ่งชั่วร้าย เหตุว่าราชสมบัติและฤทธิ์เดช และรัศมีภาพสิทธิขาดอยู่แก่ พระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน มัทธิว 6:5-13

จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน เพราะว่าทุกคนที่ขอก็คะจะได้ ทุกคนที่แสวงหาก็จะพบ ทุกคนที่เคาะก็จะเปิดให้เขา

ในพวกท่านมีคนใดถ้าบุตรขอขนมปัง จะเอาก่อนหिनให้บุตรหรือ? ถ้าบุตรขอปลาจะเอานูให้ หรือ? เหตุฉะนั้น ถ้าท่านเองผู้เป็นคนบาปยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดา ของท่านผู้อยู่ในสวรรค์จะประทานของดีแก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์

เหตุฉะนั้นสิ่งสารพัดซึ่งท่านปรารถนาให้มนุษย์ทำแก่ท่าน จงกระทำอย่างนั้นแก่เขาเหมือนกัน เพราะว่าพระบัญญัติและคำของศาสดาพยากรณ์สอนดังนั้น มัทธิว 7:7-12.

สำหรับบางคนที่ไม่ไวใจในตัวเองว่าตนเป็นคนชอบธรรม และได้ดูหมิ่นคนอื่นนั้นพระเยซูคริสต์คำ เปรียบนี้ว่า

มีสองคนขึ้นไปอธิษฐานในโบสถ์ คนหนึ่งเป็นพวกฟาริสี และคนหนึ่งเป็นพวกเก็บภาษี คนฟาริสีนั้นยืนนึกในใจของตนอธิษฐานว่า พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าโมทนาขอบพระคุณของพระองค์เพราะข้าพเจ้า ไม่เหมือนคนอื่นที่เป็นคนโลก คนอธรรม และคนล่วงประเวณี และไม่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้ใน สัปดาห์หนึ่งข้าพเจ้าถือศีลอดอาหารสองหน และของสารพัดซึ่งข้าพเจ้าหาได้ ข้าพเจ้าได้เอาถึงสิบลด หนึ่งมาถวาย ฝ่ายคนเก็บภาษีนั้นยืนอยู่แต่ไกล ไม่แหงนตาดูฟ้า แต่ตอกของตนว่า โอพระเจ้าข้า ขอ โปรดพระเมตตาแก่ข้าพเจ้าผู้เป็นคนบาปเถิด เราบอกท่านทั้งหลายว่า คนนี้แหละเมื่อกลับไปยังบ้านของ ตนก็นับว่าชอบธรรมยิ่งกว่าอีกคนหนึ่งนั้น เพราะว่าทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะถูกเหยียดลง แต่ทุกคนที่ได้ถ่อม ตัวลงจะต้องถูกยกขึ้น ลูคา 18:9-14.

25. เกี่ยวกับความบาปและการพิพากษา

พระเยซูทรงตอบเขาว่า เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า ทุกคนที่ได้ทำการบาปก็เป็นทาสของความบาป

ถ้าผู้ใดไม่ยอมรับเราและไม่รับคำของเรา ผู้นั้นมีสิ่งหนึ่งซึ่งจะพิจารณาเขา คือคำที่เราได้กล่าว
นั้นแหละจะพิพากษาเขาในวันที่สุด ยอห์น 8:34,12:48.

ความผิดและคำหิมนั้นประมาททุกอย่าง จะทรงโปรดยกให้มนุษย์ได้ เว้นแต่คำหิมนั้นประมาทต่อ
พระวิญญูณบริสุทธิ์จะทรงยกให้มนุษย์ไม่ได้ ผู้ใดจะกล่าวคำ ขัดขวาง บุตรมนุษย์ จะโปรดยกให้ผู้นั้น
ได้ แต่ผู้ใด จะกล่าวขัดขวางพระวิญญูณบริสุทธิ์จะทรงโปรดยกให้ผู้นั้นไม่ได้ทั้ง โลกนี้ โลกหน้า มัทธิว
12:31,32.

แล้วพระองค์ทรงเรียกประชาชนอีกตรัสแก่เขาว่า เจ้าทั้งหลายจงฟังเราและเข้าใจเถิด ไม่มีสิ่งใด
ภายนอกที่เข้าไปภายในมนุษย์จะกระทำ ให้มนุษย์เป็นมลทินได้ แต่สิ่งซึ่งออกมาแต่ภายในมนุษย์ สิ่งนั้น
แหละกระทำให้มนุษย์เป็นมลทิน

ครั้งพระองค์ได้เสด็จเข้าไปในเรือนพันประชาชนแล้ว เหล่าสาวกก็ได้ทูลถามพระองค์ถึงคำ
อุปมานั้น พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า ถึงท่านทั้งหลายเองก็ยังไม่เข้าใจอีกหรือ ท่านไม่รู้หรือว่าสิ่งใด ๆ แต่
ภายนอกที่เข้าไปภายในมนุษย์จะกระทำให้เป็นมลทินไม่ได้ เพราะว่าสิ่งนั้นมิได้เข้าไป แต่ลงไป
ท้องแล้วก็ถ่ายออกมาภายนอก? ที่ทรงสอนอย่างนี้ก็หมายความว่าอาหารทุกอย่างปราศจากมลทิน พระองค์
ตรัสว่า สิ่งที้ออกมาจากภายในมนุษย์ สิ่งนั้นแหละกระทำให้มนุษย์เป็นมลทิน เพราะว่าความคิดชั่วร้าย
การคบชู้ การลักขโมย การฆ่าคน การผิดผิดเมีย การโลภฉ้อชิง การบาป ต่าง ๆ การล่อลวงเขา ราคะ
ตัณหา อิจฉาริษยา การใส่ร้าย การยกตนข่มท่าน และการปล่อยตัวไปตามลำพังใจ สารพัดการชั่วนี้เกิด
มาแต่ภายในจากใจมนุษย์และการกระทำให้มนุษย์เป็นมลทินไป มาระโก 7:14,17-23.

26.เกี่ยวกับการกลับใจเสียใหม่

พระเยซูได้เสด็จมา...เทศนาประกาศกิตติคุณแห่งพระเจ้า ตรัสว่า เวลากำหนดมาถึงและแผ่นดิน
ของพระเจ้าใกล้จะตั้งอยู่แล้ว ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่ และเชื่อกิตติคุณเถิด มาระโก 1:14,15.

พระเยซูได้เสด็จออกไป และได้เห็นคนเก็บภาษีคนหนึ่งชื่อเลวีนั่งอยู่ที่ด่านภาษี พระองค์ตรัส
แก่เขาว่าจงตามเรามาเถิด เขาก็สละทิ้งสิ่งสารพัดลุกขึ้นตามพระองค์ไป เลวีได้จัดให้มีการเลี้ยงใหญ่ใน
เรือนของตนมีคนเก็บภาษีและคนอื่นมากมายมาร่วมโต๊ะด้วยกัน ฝ่ายพวกฟาริสี และพวกอัครสาวกของ
เขา กระซิบบ่นติพากษ์ของพระองค์ว่า เหตุไฉนพวกท่านมากินและดื่มกับพวกเก็บภาษีและกับพวก
คนบาป? พระเยซูตรัสตอบเขาว่า คนปกติไม่ต้องการหมอบ แต่คนเจ็บต้องการหมอบ เรามิได้มาเพื่อจะเรียก
คนชอบธรรมแต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจเสียใหม่ ลูกา 5:27-32.

ครั้งนั้นบรรดา คนเก็บภาษี และพวกคนบาปเข้ามาใกล้เพื่อจะฟังพระองค์ ฝ่ายพวกฟาริสี และ
พวกอัครสาวกบ่นว่า คนนี้ต้อนรับคนบาปและกินด้วยกันกับเขา พระองค์ตรัสคำเปรียบให้เขาฟังต่อไปนี้
ว่า ในพวกท่านมีคนใดที่มีแกะร้อยตัว และมีตัวหนึ่งหายไปแล้วจะไม่ละเก้าสิบเก้าตัวนั้นไว้ในป่า และไป

เที่ยวหาตัวที่หายไปนั้นจนกว่าจะได้พบหรือ เมื่อพบแล้วเขาก็ยกขึ้นใส่บาแถมมาด้วยความยินดี เมื่อมาถึงบ้านแล้วจึงเชิญพวกมิตรสหายและเพื่อนบ้านให้มาพร้อมกันพูดกับเขาว่า จงยินดีกับข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้พบแกะของข้าพเจ้าที่หายไปนั้น เราบอกท่านทั้งหลายว่า เช่นนั้นแหละ จะมีความยินดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจเสียใหม่ มากกว่าคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนที่ไม่ต้องการกลับใจเสียใหม่ ลูคา 15:1-7.

27. เกี่ยวกับชีวิตนิรันดร

เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะมีได้พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงใช้พระบุตรของพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อจะพิพากษาโลก แต่เพื่อให้โลกรอดได้เพราะพระบุตรนั้น ยอห์น 3:16,17.

เราบอกท่านทั้งหลายตามความจริงว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและเชื่อพระองค์ที่ทรงใช้เรามา ผู้นั้นมีชีวิตนิรันดร และมีได้เข้าในการพิพากษา แต่ได้พ้นจากความตายเข้าในชีวิตแล้ว เราบอกท่านทั้งหลายตามความจริงว่า คงมีเวลาหนึ่งแหละ ที่จริงเวลานั้นก็ถึงแล้วคือเมื่อผู้ที่ตายแล้ว จะได้ยื่นสำเนียงพระบุตรของพระเจ้า และผู้ที่ได้ยื่นนั้นจะมีชีวิต ยอห์น 5:24,25.

มีคนหนึ่งมาทูลพระองค์ว่า ท่านอาจารย์ผู้ประเสริฐ ข้าพเจ้าจะทำประการใดจึงจะได้ชีวิตนิรันดรพระเยซูตรัสแก่เขาว่า ท่านเรียกเราว่าประเสริฐทำไม? ไม่มีใครประเสริฐ เว้นแต่พระเจ้าองค์เดียว แต่ถ้าท่านปรารถนาจะเข้าในชีวิต ก็ให้ถือรักษาพระบัญญัติไว้

คนนั้นทูลถามว่า คือพระบัญญัติข้อใดเล่า พระเยซูตรัสว่า คือข้อที่ว่า อย่าฆ่าคน อย่าล่วงประเวณี อย่าลักทรัพย์ อย่าเป็นพยานเท็จ จงนับถือบิดามารดาของตน และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง คนหนุ่มนั้นทูลพระองค์ว่า ข้อเหล่านั้นข้าพเจ้าได้ถือรักษาไว้แล้วทุกประการ ข้าพเจ้ายังขาดอะไรอีกบ้าง? พระเยซูตรัสแก่เขาว่า ถ้าท่านปรารถนาเป็นผู้ติดตามจงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่ แจกจ่ายให้คนอนาถา ท่านจึงจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงตามเรามา เมื่อคนหนุ่มได้ยินถ้อยคำนั้นก็ออกไปเป็นทุกขนัก เพราะเขามีทรัพย์สิ่งของเป็นอันมาก ลูคา 18:18,19, มัทธิว 19:17-22.

28. เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซูตรัสว่า เราจะขอพระบิดา และพระองค์จะทรงประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งแก่ท่าน เพื่อจะอยู่กับท่านเป็นนิตย์ คือพระวิญญาณแห่งความจริงผู้นั้น โลกจับไม่ได้ เพราะไม่เห็นและไม่รู้จักพระองค์ ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะว่าพระองค์อาศัยอยู่กับท่านและอยู่ในท่าน ยอห์น 14:16,17.

เราจะไปหาพระองค์ที่ทรงใช้เรามา เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย คือการที่เราจะไปนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป พระองค์ผู้ช่วยนั้นจะมีได้มาหาท่าน แต่ถ้าเราไป เราจะใช้

พระองค์นั้นมาหาท่าน เมื่อพระองค์นั้นมาแล้ว พระองค์จะบันดาลให้โลกรู้สึกถึงความผิด ถึงความชอบธรรม และถึงความพิพากษา ความผิดนั้น เพราะเขาไม่วางใจในเรา ความชอบธรรมนั้น เพราะเราไปหาพระบิดาของเราและท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเรานี้ ความพิพากษานั้น เพราะผู้ครองโลกนี้ถูกพิพากษาแล้ว

เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะบอกท่านทั้งหลาย แต่เดี๋ยวนี้ท่านรับเอาอย่างไม่ได้ แต่เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทุกอย่าง เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่พระองค์ได้ยื่นสิ่งใดจะตรัสสิ่งนั้น และจะแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้สิ่งเหล่านั้น ซึ่งจะเกิดขึ้น พระองค์จะให้เรามีเกียรติยศ เพราะพระองค์จะเอาเรื่องของเราสำแดงแก่ท่านทั้งหลาย ยอห์น 16:5,7-14.

29. เกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

เมื่อกำลังเดินทางจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มพระเยซูก็เสด็จนำหน้าเขา ฝ่ายเหล่าสาวกก็พากันคิดประหลาดใจ และคนที่เดินมาข้างหลังก็หวาดกลัวพระองค์จึงเรียกสาวกสิบสองคนอีกแล้วตรัสสำแดงให้เขาทราบถึงเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดแก่พระองค์นั้นว่า นี่แน่ะ เราทั้งหลายจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และเขาจะมอบบุตรมนุษย์ไว้กับปุโรหิตใหญ่ และพวกอาลักษณ์ และเขาจะปรับโทษท่านถึงตาย และจะมอบท่านไว้กับคนต่างประเทศ คนต่างประเทศนั้นจะเยาะเย้ยท่าน ถ่มน้ำลายรดท่าน จะเขียนตีท่าน และจะฆ่าท่านเสีย และสามวันล่วงแล้วท่านจะเป็นขึ้นมาใหม่ มาระโก 10:32-34.

พระองค์ตรัสว่า นี่เป็นถ้อยคำของเราซึ่งเราได้บอกไว้แก่ท่านทั้งหลายเมื่อเรายังอยู่กับท่านว่า บรรดาคำที่เขียนไว้ในบัญญัติของโมเสส และในคัมภีร์ของเหล่าศาสดาพยากรณ์ และในคัมภีร์เพลงสดุดีกล่าวถึงเรานั้นจำเป็นจะต้องสำเร็จ ครั้งนั้นพระองค์ทรงบันดาลให้ใจเขาทั้งหลายเกิดสว่างขึ้น เพื่อจะได้เข้าใจพระคัมภีร์ และตรัสแก่เขาว่า มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่าจำเป็นที่พระคริสต์จะต้องทนทุกข์ทรมานและเป็นขึ้นมาจากตายในวันที่สาม และจะต้องประกาศในนามของพระองค์เรื่องการกลับใจใหม่ และเรื่องยกบาปทั่วทุกประเทศ ตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม ท่านทั้งหลายเป็นพยานด้วยข้อความเหล่านั้น ลูกา 24:44-48.

30. เกี่ยวกับการเสด็จมาอีก

พระเยซูตรัสว่า สมัยของโนอาห์ได้เป็นอย่างไร เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้น เพราะว่าเมื่อก่อนวันน้ำท่วมนั้นคนทั้งหลายก็ยังเลี้ยงดู กิน ดื่มทำการสมรสกันและยกให้เป็นสามีภรรยา กัน จนถึงวันที่โนอาห์ เข้าในนาวา และน้ำท่วมมากกวาดเอาเขาไปสิ้นโดยไม่ทันรู้ตัวฉันใด เมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาก็จะเป็นฉันนั้น เมื่อนั้นชายสองคนอยู่ที่ทุ่งนาจะถูกเอาไปคนหนึ่งละไว้คนหนึ่ง หญิง

สองคน โม่แปงอยู่ที่โรงโม่จะถูกเอาไปคนหนึ่ง ละไว้คนหนึ่ง เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่เพราะท่านไม่รู้ว่
องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน จะเสด็จมาเวลาไหน แต่ให้เข้าใจอย่างนี้ว่า ถ้าเจ้าของบ้านล่วงรู้ได้ว่าขโมยจะ
มายามไหนเขาจะเฝ้าระวังไว้ ไม่ให้ตัดฝारेือนของเขาได้ เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเตรียมตัวไว้ให้
พร้อมใน โม่ที่ท่านไม่ทันคิคนั้นบุตรมนุษย์จะเสด็จมา มัทธิว 24:37-44.

การทนทุกข์ การสิ้นพระชนม์และการถูกฝังของพระองค์

31. โครงการที่จะฆ่าพระองค์

เมื่อพระเยซูคริสต์ถ้อยคำเหล่านี้เสร็จแล้ว จึงรับสั่งแก่พวกสาวกของพระองค์ว่าท่านทั้งหลายรู้หรือไม่ว่าอีกสองวันจะถึงเทศกาลปัสกา บุตรมนุษย์จะต้องมอบไว้ให้เขาตรึงที่กางเขน ครั้งนั้นพวกปุโรหิตใหญ่และผู้เฒ่าของพลเมืองได้ประชุมกันที่ลานบ้านของมหาปุโรหิตชื่อคายาฟาส ปรีกษาเพื่อจะจับพระเยซูฆ่าเสียด้วยอุบาย แต่เขาคงคิดว่า ในวันเลี้ยงอย่าเพิ่งทำ เกือบกว่าจะเกิดวุ่นวายในฝูงคน

ครั้งนั้นยูดาอิสคาริโอท เป็นคนหนึ่งในพวกสาวกสิบสองคน ได้ไปหาพวกปุโรหิตใหญ่ถามว่า ถ้าข้าพเจ้าจะมอบพระองค์ไว้แก่ท่าน ท่านทั้งหลายจะให้ข้าพเจ้าทำอะไร? ฝ่ายเขาก็ชั่งเงินให้แก่ยูดาห์สามสิบแผ่นตั้งแต่นั้นมายูดาห์ คอยหาช่องทางที่จะมอบพระองค์ให้แก่เขา มัทธิว 26:1-5,14-16.

32. เทศกาลปัสกา

เมื่อวันต้นเทศกาลกินขนมไม่มีเชื้อ พวกสาวกมาทูลพระองค์ว่า จะให้ข้าพเจ้าจัดเตรียมปัสกาให้พระองค์เสวยที่ไหน? พระองค์จึงทรงตอบว่า จงเข้าไปหาผู้หนึ่งในเมืองบอกเขาว่า พระอาจารย์ว่า เวลาของเรามาใกล้แล้ว เราจะถือปัสกาที่บ้านของท่านพร้อมกับพวกสาวกของเรา ฝ่ายสาวกเหล่านั้นก็กระทำตามรับสั่ง แล้วได้จัดเตรียมปัสกาไว้พร้อม

ครั้นถึงเวลาพลบค่ำ พระองค์ทรงนั่งโต๊ะกับสาวกสิบสองคนเมื่อรับประทานอยู่จึงตรัสว่า เรามอบท่านทั้งหลายตามจริงว่า คนหนึ่งในพวกท่านจะมอบเราไว้ ฝ่ายพวกสาวกก็พากันเป็นทุกข์นัก ต่างคนต่างทูลถามพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า คือข้าพเจ้าหรือพระองค์ตรัสตอบว่า ผู้ที่จิ้มในชามเดียวกันกับเรา ผู้นั้นแหละที่จะมอบเราไว้ บุตรมนุษย์จะเสด็จไปเหมือนกับที่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าด้วยพระองค์นั้น แต่วิบัติแก่ผู้ที่จะมอบบุตรมนุษย์ไว้ ถ้าผู้นั้นมิได้บังเกิดมาที่จะดีกว่า ยูดาห์ที่ได้มอบพระองค์ทูลถามว่า อาจารย์เจ้าข้าคือข้าพเจ้าหรือ พระองค์ตรัสตอบเขาว่าท่านว่าถูกแล้ว

เมื่อกำลังรับประทานอาหารอยู่พระเยซูทรงหยิบขนมปังมาขอพระพร แล้วทรงหักส่งให้แก่พวกสาวกและตรัสว่า จงรับกินเถิด นี่เป็นกายของเรา แล้วทรงหยิบจอกมาโมทนาพระคุณ ส่งให้แก่เขาและตรัสว่าจงกินจากจอกนี้ทุกคนเถิด ด้วยนี้เป็นโลหิตแห่งคำสัญญาของเรา ซึ่งต้องเทออกเพื่อไถ่โทษคนเป็นอันมาก เรามอบท่านทั้งหลายว่า เราจะไม่มีกินผลแห่งต้นองุ่นนี้ต่อไปอีกจนวันนั้นมาถึง คือวันที่เราจะกินกับพวกท่านใหม่ในแผ่นดินแห่งพระบิดาของเรา เมื่อร้องเพลงสรรเสริญแล้ว เขาก็พากันออกไปยังภูเขามะกอกเทศ มัทธิว 26:17-30.

33. สวนเกตเสมณี

แล้วพระเยซูทรงพาสาวกมายังตำบลหนึ่ง เรียกว่า เกตเสมณี แล้วรับสั่งว่า จงนั่งอยู่ที่นี้ขณะที่เราจะไปอธิษฐานที่โน้น พระองค์ก็พาเปโตรกับบุตรทั้งสองของเศเบดีไปด้วย ขณะนั้นพระองค์ทรงโศกเศร้าโทมนัสในพระทัยยิ่งนัก จึงตรัสแก่เขาว่า จิตใจของเราเป็นทุกข์เพียงจะตาย จงเฝ้าอยู่กับเราที่นี่เถิด แล้วทรงพระดำเนินไปจากเขาหน่อยหนึ่งก็ทอดพระกายและชบพระพักตร์ลงอธิษฐานว่า โอ พระบิดาของข้าพเจ้า ถ้าเป็นไปได้ขอให้จอกนี้เคลื่อนพ้นไปจากข้าพเจ้าเถิด แต่อย่างไรก็ดีอย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพเจ้า แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์แล้วเสด็จมายังสาวกเหล่านั้น เห็นเขาหลับอยู่จึงตรัสแก่เปโตรว่า เป็นอย่างไรนะ ท่านทั้งหลายจะเฝ้าอยู่กับเราสักห่มเดียวไม่ได้หรือ จงเฝ้าระวังและอธิษฐาน เพื่อท่านจะไม่ได้เข้าไปในการทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังยังอ่อนกำลัง

พระองค์จึงเสด็จไปอธิษฐานครั้งที่สอง อีกว่า โอ พระบิดาของข้าพเจ้า ถ้าจอกนี้เคลื่อนไปจากข้าพเจ้าไม่ได้ และข้าพเจ้าจำต้องดื่มแล้ว ก็ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ แล้วพระองค์เสด็จมาหาสาวกเหล่านั้นอีก ทรงเห็นเขาหลับอยู่ เพราะตาเขาปรือวงนอน จึงทรงละเขาไว้เสด็จไปอธิษฐานครั้งที่สามเหมือนคราวก่อน ๆ อีก แล้วเสด็จมายังพวกสาวกตรัสว่า ท่าน...นอนต่อไปให้หายเหนื่อย...นี่แน่ะ เวลาซึ่งบุตรมนุษย์จะต้องถูกมอบไว้ในมือคนบาปนั้นมาใกล้แล้ว ลุกขึ้น ให้เราพากันไปเถอะ ผู้ที่จะมอบเราไว้มาใกล้แล้ว มัทธิว 26:36-46.

34. การมอบพระองค์และการถูกจับ

พระองค์ตรัสยังไม่ทันขาดคำ นี่แน่ะ ยูดาสซึ่งเป็นคนหนึ่งในพวกสาวกลึบสองคนนั้น กับฝูงคนเป็นอันมากถือดาบถือไม้ตะบอง ได้มาจากพวกปุโรหิตใหญ่และผู้เฒ่าแก่แห่งพลเมือง ผู้ที่จะมอบพระองค์นั้น ได้ให้อาณัติสัญญาแก่เขาว่า เราจะจับผู้ใดก็เป็นผู้นั้นแหละ จงจับกุมเขาไว้ ขณะนั้นยูดาสตรงมาหาพระเยซูทูลว่า อาจารย์เจ้าข้า...แล้วก็จับพระองค์ พระเยซูได้ตรัสแก่เขาว่า สหายเอ๋ย...(ท่านมาทำไม?) เขาก็จับกุมพระองค์ไป มีคนหนึ่งที่อยู่กับพระเยซูชักดาบออกฟันหูทาสคนหนึ่งของมหาปุโรหิตขาด

พระเยซูจึงตรัสแก่เขาว่า จงเอาดาบใส่ฝักเสียด้วยว่าบรรดาผู้ถือดาบจะต้องพินาศเพราะดาบ ท่านถือว่าเราจะขอพระบิดาของเรา และในประเดี๋ยวเดียวพระองค์จะทรงประทานทูตสวรรค์แก่เรากว่าสิบสองกองไม่ได้หรือ ถ้าอย่างนั้นคำที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ว่า จำจะต้องเป็นอย่างนั้นจะสำเร็จอย่างไรได้? ขณะนั้นพระเยซูได้ตรัสแก่ฝูงคนว่า ท่านทั้งหลายถือดาบถือตะบองออกมาจับเราเหมือนจะจับโจรหรือ เราได้นั่งสั่งสอนในโบสถ์ทุกวันท่านก็หาได้จับเราไม่ แต่เหตุการณ์ที่ได้บังเกิดขึ้นทั้งนี้ เพื่อคำของ

ศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์จะสำเร็จ แล้วสาวกทั้งหมดก็ได้ละทิ้งพระองค์ไว้และพากันหนีไป มัทธิว 26:47-56.

35. การปฏิเสธโดยซีโมนเปโตร

ผู้ที่จับพระเยซูได้พาพระองค์ไปถึงบ้านคายาฟาสมหาปุโรหิต ที่พวกอาลักษณ์และผู้เฒ่าแก่ได้ประชุมกันอยู่นั้น เปโตรได้ติดตามพระองค์ไปแต่ห่าง ๆ จนมาถึงบ้านของมหาปุโรหิตแล้วเข้าไปนั่งข้าง ...กับคนใช้ของมหาปุโรหิตจะคอยฟังความนั้นจนเสร็จสิ้น

เวลานั้นเปโตรนั่งอยู่นอกตึกที่ลานบ้าน มีสาวใช้คนหนึ่งมาพูดกับเขาว่า ท่านได้อยู่กับเยซูชากาลิลีด้วย แต่เปโตรได้ปฏิเสธต่อหน้าคนทั้งปวงว่าที่เขื่อนั้นข้าไม่รู้เรื่อง เมื่อเปโตรจะออกประตูบ้านไป สาวใช้อีกคนหนึ่งแลเห็น จึงบอกคนทั้งปวงที่อยู่ที่นั่นว่า คนนี้ได้อยู่กับเยซูชานาซาเร็ธด้วย เปโตรจึงปฏิเสธอีกทั้งสามว่า คนนั้นข้าไม่รู้จัก อีกสักครู่หนึ่งคนทั้งหลายที่ยืนอยู่ใกล้ ๆ นั้น ก็มาว่าแก่เปโตรว่าเจ้าเป็นคนหนึ่งในพวกนั้นแน่แล้ว ด้วยว่าภาษาของเจ้าส่อตัวเจ้าเอง เปโตรก็สบถสาบานและว่า ข้าไม่รู้จักคนนั้น ในบัดเดี๋ยวนั้นไถ่ก็ขึ้น เปโตรก็ระลึกถึงคำที่พระเยซูตรัสไว้แก่เขาว่า ก่อนไถ่ขึ้นท่านจะปฏิเสธเราถึงสามครั้ง แล้วเปโตรออกไปร้องไห้ข้างนอกเป็นทุกข์ยิ่งนัก มัทธิว 26:57,58,68-75.

36. การสอบสวนโดยพวกยูดาย์

พวกปุโรหิตใหญ่กับบรรดาตุลาการ จึงหาพยานเท็จมาเบิกปรักปรำพระเยซู เพื่อจะประหารพระองค์เสีย ถึงแม้มีพยานเท็จหลายคนแต่หลักฐานยังไม่พอ ภายหลังมีสองคนมาเบิกว่าคนนี้ได้ว่า เราสามารถจะทำลายโบสถ์ของพระเจ้าและจะสร้างขึ้นมาใหม่ในสามวัน มหาปุโรหิตจึงลุกขึ้นถามพระองค์ว่า เจ้าไม่ตอบอะไรหรือซึ่งคนเหล่านี้เป็นพยานปรักปรำเจ้า? พระเยซูก็ทรงนิ่งอยู่ มหาปุโรหิตจึงว่า เราให้เจ้าสาบานต่อพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ให้บอกเราว่า เจ้าเป็นพระคริสต์บุตรของพระเจ้าหรือไม่?

พระเยซูตรัสตอบว่า ท่านว่าถูกแล้ว และยิ่งกว่านั้นอีก เราบอกท่านทั้งหลายว่า ในเวลาเบื้องหน้านั้น ท่านทั้งหลายจะได้เห็นบุตรมนุษย์นั่งอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงฤทธานุภาพ และเสด็จมาบนเมฆฟ้า ขณะนั้นมหาปุโรหิตจึงฉีกเสื้อของตนแล้วว่า เขาพูดหมิ่นประมาทแล้ว เราต้องการพยานอะไรอีกเล่า? นี่แน่ะ ท่านทั้งหลายก็ได้ยินคำหมิ่นประมาทของเราแล้ว ท่านทั้งหลายคิดเห็นอย่างไร? คนทั้งปวงก็ตอบว่า ควรปรับโทษถึงตายแล้วเขากล่มน้ำลายรดพระพักตร์และตีพระองค์ และบางคนเอามือตบพระองค์แล้วว่า เจ้าพระคริสต์ จงทนายให้เราฟังว่าใครตบ มัทธิว 26:59-68.

ครั้นรุ่งเช้าบรรดาพวกปุโรหิตใหญ่ และผู้เฒ่าแห่งพลเมืองปรึกษากันด้วยเรื่องพระเยซู เพื่อจะประหารพระองค์เสีย เขาจึงมัดพระองค์พาไปมอบไว้แก่ปีลาตซึ่งเป็นเจ้าเมือง มัทธิว 27:1,2

37. การสอบสวนโดยเจ้าเมืองชาวโรมัน

เมื่อพระเยซูยืนอยู่ตรงหน้าเจ้าเมือง ๆ จึงถามว่า ท่านเป็นกษัตริย์ของชาติยูดาห์หรือ? พระเยซูตรัสตอบว่า ท่านว่าถูกแล้ว แต่เมื่อพวกปุโรหิตใหญ่และผู้เฒ่าได้ฟ้องกล่าวโทษพระองค์ พระองค์มิได้ทรงตอบประการใด ปีลาตจึงกล่าวแก่พระองค์ว่าไม่ได้ยินหรือ ซึ่งเขาเบิกพยานปรักปรำท่านเป็นหลายประการ? แต่พระองค์มิได้ทรงตอบสักคำเดียว จนเจ้าเมืองประหลาดใจมาก ในเทศกาลนั้นเจ้าเมืองเคยปล่อยนักโทษคนหนึ่งให้แก่ฝูงคนตามใจเขาชอบ คราวนั้นมีนักโทษสำคัญคนหนึ่งชื่อบารับบัส เมื่อคนทั้งปวงประชุมกันแล้ว ปีลาตได้ถามเขาว่า เจ้าทั้งหลายปรารถนาให้ปล่อยผู้ใด บารับบัสหรือเยซูที่เรียกว่าพระคริสต์? เพราะรู้ว่าอยู่แล้วว่า เขาได้มอบพระองค์โดยความอิจฉา

ขณะเมื่อปีลาตนั่งอยู่บนบัลลังก์ ภรรยาของท่านได้ใช้คนมาเรียนว่า อย่าทำอะไรแก่คนชอบธรรมนั้นเลย ด้วยว่าวันนี้ฉันไม่สบายใจมากเพราะได้ฝันถึงผู้นี้ ปุโรหิตและผู้เฒ่าก็ยุยงฝูงคนให้ขอบารับบัสไว้ ให้ประหารพระเยซูเสีย เจ้าเมืองจึงถามว่า ในสองคนนี้เจ้าจะให้เราปล่อยคนไหน? เขาตอบว่า บารับบัส ปีลาตจึงถามว่า ถ้าอย่างนั้นเราจะทำอะไร แก่พระเยซูที่เรียกว่าพระคริสต์? เขาพากันร้องว่า ให้ตรึงเสียที่กางเขนเถิด เจ้าเมืองถามว่า ตรึงทำไมเขาได้ทำผิดอะไรเล่า? แต่เขาทั้งหลายยังร้องว่า ให้ตรึงเสียที่กางเขนเถิด

เมื่อปีลาตเห็นว่าไม่ได้การ มิแต่จะเกิดวุ่นวายขึ้น ก็เอาน้ำล้างมือต่อหน้าฝูงคนแล้วว่า เราปราศจากเลือดของคนชอบธรรมนี้แล้ว เจ้าทั้งหลายจงเป็นธุระเถิด บรรดาฝูงคนก็เรียนว่า ให้เลือดของเขตกอยู่บนเรา ทั้งบุตรของเราด้วย

ท่านจึงปล่อยบารับบัสให้เขา แล้วก็สั่งให้โบยตีพระเยซูมอบให้ตรึงไว้ที่กางเขน มัทธิว 27:11-26.

38. การถูกตรึง

พวกทหาร ของเจ้าเมือง จึงพาพระเยซู ไปไว้ในศาล แล้วทั้งกองทัพประชุมล้อมพระองค์ไว้ แล้วเปลื้องฉลองพระองค์ออก เอาเสื้อสีแดงเข้มสวมให้ เอาหนามสามเป็นมงกุฎสวมพระเศียรพระองค์ แล้วเอาไม้้อให้ถือไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ และได้คุกเข่าลงต่อพระพักตร์พระองค์เยาะเย้ยว่า กษัตริย์ชาติยูดาห์ ขอให้ทรงพระเจริญ แล้วก็ถ่มน้ำลายรดและเอาไม้้อตีพระเศียรของพระองค์ เมื่อเยาะเย้ยพระองค์แล้วก็ถอดเสื้อนั้นออก เอาเสื้อของพระองค์สวมให้ และพาออกไปจะตรึงไว้ที่กางเขน ครั้นออกไปแล้วได้พบชาวไซรินคนหนึ่งชื่อซิโมน จึงเกณฑ์ให้แบกกางเขนของพระองค์ไป

เมื่อมาถึงตำบลหนึ่งที่เรียกว่ากลโกธา แปลว่ากะโหลกศีรษะ เขาให้พระองค์เสวน้ำอ่อนุ่นเปรี้ยวระคนกับดี เมื่อพระองค์ทรงชิมก็ไม่เสวย ครั้นตรึงพระองค์ที่กางเขนแล้ว เขาก็เอาฉลองพระองค์มาจับ

สลากร้างกัน (เพื่อคำของศาสดาพยากรณ์จะได้สำเร็จ เมื่อพระองค์ได้ตรัสว่าเสื้อผ้าของข้าพเจ้าเขาแบ่งซึ่งกันและกัน ส่วนเสื้อชั้นในของข้าพเจ้า เขาจับสลากร้าง) แล้วก็นั่งเฝ้าพระองค์อยู่ที่นั่น และเขาได้เขียนคำรายงานพระองค์ไว้เหนือพระเศียรว่า **ผู้นี้คือเยชูมัทธิย์ของชาติยูด้าห์** ขณะนั้นเขาได้ตรึงโจรสองคน ไว้ข้างขวาคนหนึ่งและข้างซ้ายคนหนึ่งพร้อมกับพระองค์

คนทั้งปวงที่เดินผ่านไปมานั้นได้สั่นศีรษะและกล่าวเยาะเย้ยพระองค์ว่า เจ้าผู้จะทำลายโบสถ์และสร้างขึ้นใหม่ในสามวัน จงช่วยตัวเองให้รอด ถ้าเจ้าเป็นบุตรของพระเจ้าจงลงมาจากกางเขนเถิด พวกปุโรหิตใหญ่กับพวกอาลักษณ์และผู้แตกเ้าเยาะเย้ยพระองค์ว่า เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ ช่วยตัวของตัวเองไม่ได้ เขาเป็นกษัตริย์ของชาติอิสราเอลให้เขาลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้ เราจะได้เชื่อถือบ้าง เขาได้ไว้ใจในพระเจ้า ถ้าพระองค์พอพระทัยก็ให้ช่วยเขาเดี๋ยวนี้เถิด ด้วยเขาได้กล่าวว่าเขาเป็นบุตรของพระเจ้า ถึงโจรที่ต้องตรึงไว้กับพระองค์ก็ยังคงกล่าวคำหยาบช้าต่อพระองค์เหมือนกัน มัทธิว 27:27-44.

39. คำตรัสที่ไม่กางเขน

พระเยซูตรัสว่า พระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดยกโทษเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร ลูกา 23:34.

เวลานั้นก็บังเกิดมีดมัวทั่วแผ่นดิน ตั้งแต่เวลาเที่ยงจนถึงสามนาฬิกาหลังเที่ยง ครั้นประมาณสามนาฬิกาหลังเที่ยง พระเยซูทรงเปล่งเสียงดังว่า เอลี ๑ ลามาสะบักธานี? แปลว่า พระเจ้าข้า ๑ เหตุไฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าเสีย? มัทธิว 27:45,46.

ภายหลังนั้น พระเยซูทรงทราบว่าสิ่งทั้งปวงสำเร็จแล้ว เพื่อพระคัมภีร์ที่เขียนไว้นั้นจะสำเร็จ พระองค์จึงตรัสว่า เรากระหายน้ำ ที่นั่นมีภาชนะใส่น้ำองุ่นเปรี้ยวไว้เต็ม เขาจึงเอาฟองน้ำชุบน้ำองุ่นเปรี้ยวใส่ปลายไม้ส่งที่พระโอษฐ์ของพระองค์ เมื่อพระเยซูทรงรับน้ำองุ่นเปรี้ยวแล้ว พระองค์จึงตรัสว่า สำเร็จแล้ว ยอห์น 19:28-30.

พระเยซูทรงร้องเสียงดังแล้วตรัสว่า พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าฝากวิญญาณจิตของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ทรงตรัสอย่างนั้นแล้วจึงปลงพระชนม์ ลูกา 23:46.

40. การถูกฝังในอุโมงค์

ครั้นถึงเวลาพลบค่ำ มีเศรษฐีคนหนึ่งมาแต่บ้านอาริมาเธียชื่อโยเซฟ เป็นศิษย์ของพระเยซู ได้เข้าไปขอพระศพต่อปีลาต ปีลาตจึงสั่งให้มอบแก่เขาโยเซฟก็เชิญพระศพมาพันหุ้มด้วยผ้าป่านที่สะอาดไปประดิษฐานไว้ในอุโมงค์ใหม่ของตน ซึ่งได้เจาะไว้ในศิลา กลิ้งหินใหญ่ปิดปากอุโมงค์ไว้แล้วก็ไป ฝ่ายมารีย์แมกดาลากับมารีย์อีกคนหนึ่งนั้นก็นั่งอยู่ตรงหน้าอุโมงค์

รุ่งขึ้นเป็นวันถัดจากวันเตรียม พวกปุโรหิตใหญ่และพวกฟาริสีพากันไปหาปีลาต เรียกว่า เจ้าคุณขอรับ ข้าพเจ้าทั้งหลายจำได้ว่า คนล่อลวงผู้นั้นเมื่อยังมีชีวิตอยู่ได้พูดว่า ล่วงไปสามวันแล้วเราจะ

เป็นขึ้นมาใหม่ เหตุฉะนั้นขอเจ้าคุณได้มีบัญชาสั่งให้ปิดอุโมงค์ไว้ให้มั่นคงจนถึงวันที่สาม เกือบกว่าพวกสาวกของเขาจะมาลัก เอาศพไปในเวลากลางคืนแล้วจะประกาศแก่ฝูงคนว่า เขาเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และการบกร่องข้างปลายมือนี้จะร้ายแรงยิ่งกว่าข้างต้นมืออีก ปีลาตจึงบอกเขาว่า พวกเจ้าจงพาทหารยามไปเฝ้าให้แข็งแรงให้เป็นที่มั่นใจที่สุด เขาจึงไปทำอุโมงค์ให้มั่นคง ประทับตราไว้ที่หิน ให้ทหารประจำอยู่ มัทธิว 27:57-66.

การคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์

41. ที่อุโมงค์

ภายหลังวันสะบาโตเวลาใกล้รุ่งเช้าวันต้นสัปดาห์ มาเรียมัคดาลากับมาเรียอีกคนหนึ่งนั้นมาดูอุโมงค์ นี้แน่ะ เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ยิ่งนัก เพราะมีทูตของพระเจ้าองค์หนึ่งได้ลงมาจากสวรรค์ กลิ้งหินนั้นออกจากปากอุโมงค์ แล้วก็นั่งอยู่บนหินนั้น ลักษณะของทูตนั้นเหมือนฟ้าแลบ เสื้อก็ขาวเหมือนหิมะคนที่เฝ้าอยู่นั้นกลัวทูตองค์นั้นจนตัวสั่น และเป็นเหมือนคนตาย ทูตสวรรค์นั้นจึงกล่าวแก่หญิงเหล่านั้นว่า อย่ากลัวเลย เราารู้แล้วว่าพวกท่านทั้งหลายมาหาพระเยซูซึ่งถูกตรึงไว้ที่กางเขน พระองค์หาได้ประทับอยู่ที่นี้ไม่ ทรงเป็นขึ้นมาแล้วตามซึ่งพระองค์ได้ตรัสไว้ในวัน มาดูที่ซึ่งพระองค์ได้ทรงนอนอยู่นั้น แล้วจงรีบไปบอกพวกสาวกของพระองค์เถิดว่า พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว พระองค์เสด็จไปยังมณฑลกาลิลีก่อนท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจะได้เห็นพระองค์ที่นั่น นี่แหละ เราก็บอกท่านแล้ว หญิงเหล่านั้นก็ไปจากอุโมงค์โดยเร็ว ทั้งกลัวทั้งยินดีเป็นอันมากจึงไปบอกพวกสาวกของพระองค์ มัทธิว 28:1-8.

เปโตร จึงออกไปกับสาวกคนนั้นแล้วได้ไปยังอุโมงค์ เขาทั้งสองก็วิ่งพร้อมกัน แต่สาวกคนนั้นวิ่งเร็วกว่าเปโตรมาถึงอุโมงค์ก่อน เขาจึงก้มลงมองดูเห็นผ้าปูวางอยู่ แต่ยังไม่เข้าไปได้

ฝ่ายซีโมนเปโตร ตามเขามาภายหลังจึงเข้าไปในอุโมงค์เห็นผ้าปูวางอยู่ และผ้าพันพระเศียรของพระองค์มิได้วางอยู่กับผ้าอื่น แต่พับวางไว้ต่างหากขณะนั้นสาวกคนนั้นที่มาถึงก่อนจึงเข้าไปด้วยและได้เห็นและเชื่อ ด้วยว่าเขายังไม่เข้าใจข้อพระคัมภีร์ที่เขียนไว้แล้วว่า พระองค์ต้องเป็นขึ้นมาจากความตายสาวกทั้งสองนั้นจึงกลับไปยังบ้านของตน ยอห์น 20:3-10.

42. มาเรียมัคดาลาได้เห็นพระองค์

ฝ่ายมาเรียขึ้นร้องไห้อยู่ข้างนอกอุโมงค์ เมื่อกำลังร้องไห้อยู่เขาก็ก้มลงมองดูอุโมงค์ และได้เห็นทูตสวรรค์ สององค์ทรงเสื้อขาวนั่งอยู่เบื้องพระเศียรองค์หนึ่งเบื้องพระบาทองค์หนึ่งในที่ที่พระศพของพระเยซูได้ประดิษฐานไว้ ทูตทั้งสองนั้นจึงพูดกับมาเรียว่าสตรีเอ๋ย ร้องไห้ทำไม? มาเรียจึงตอบว่า เพราะเขาเอาพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไปเสียแล้ว และเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหนข้าพเจ้าไม่รู้ เมื่อมาเรียพูดอย่างนั้นแล้วจึงหันตัวกลับเห็นพระเยซูทรงยืนอยู่ และมีได้รู้ว่าเป็นองค์พระเยซู พระเยซูตรัสแก่เขาว่าสตรีเอ๋ย ร้องไห้ทำไม? มหาผู้ใด?

มาเรียสำคัญว่าเป็นคนเฝ้าสวน จึงพูดกับพระองค์ว่า นายเจ้าข้า ถ้าท่านได้อาพระองค์ไป ขอบอกดิฉันให้รู้ว่าท่านเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน และดิฉันจะรับพระองค์ไป พระเยซูตรัสว่า มาเรียเอ๋ย มาเรียก็หันมาทูลพระองค์ว่า รับโบนิ ซึ่งแปลว่า อาจารย์ พระเยซูตรัสแก่มาเรียว่า อย่ายึดหน่วงเราไว้ เพราะเรายังไม่ได้ขึ้นไปหาพระบิดาของเรา แต่จงไปหาพี่น้องของเราบอกเขาว่า เราจะขึ้นไปหาพระบิดาของเราและพระบิดาของท่านทั้งหลาย และจะไปหาพระเจ้าของเราและพระเจ้าของท่านทั้งหลาย มาเรียมักดลาลจึงไปบอกเหล่าสาวกว่า ข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์แล้วและพระองค์ได้ตรัสค้ำอย่างนั้นแก่เขา

ยอห์น 20:11-18

43. พระองค์ทรงปรากฏแก่เหล่าสาวก

เมื่อเวลาค่ำวันอาทิตย์วันนั้น เมื่อประตูห้องที่เหล่าสาวกประชุมกันปิดแล้ว เพราะเขากลัวพวกยูดาคาห์พระเยซูจึงเสด็จเข้ามายืนอยู่ท่ามกลางเขาตรัสว่า ท่านทั้งหลายจงเป็นสุขเถิด ครั้นพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้วพระองค์จึงสำแดง ฝ่าพระหัตถ์ และสีข้างของพระองค์แก่เขา เมื่อเหล่าสาวกเห็นพระองค์แล้ว เขาก็มีความยินดี เหตุฉะนั้นพระเยซูตรัสแก่เขาอีกว่า ท่านทั้งหลายจงเป็นสุขเถิด พระบิดาได้ทรงใช้เรา มาฉนใด เราใช้ท่านทั้งหลายไปฉนนั้น พระองค์ตรัสเช่นนั้นแล้ว ทรงระบายลมหายใจออกตรัสแก่เขาว่า ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด ถ้าท่านจะยกความผิดของผู้ใด ความผิดนั้นก็ยกเสียและถ้าท่านจะให้ความผิดติดอยู่กับผู้ใด ความผิดก็จะติดอยู่กับผู้นั้น

ฝ่ายโรมัสที่เรียกว่า คิคูโมคนหนึ่งในสาวกสิบสองคนนั้น ไม่ได้อยู่กับเขาเมื่อพระเยซูเสด็จเข้ามาสาวกอื่น ๆ จึงบอกโรมัสว่า เราได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว โรมัสจึงตอบเขาว่า ถ้าเราไม่ได้เป็นรอยตะปูที่ฝ่าพระหัตถ์ของพระองค์ และมีได้อานี้วมือของเราแยงเข้าที่รอยตะปูนั้น และมีได้อานี้วมือของเราแยงเข้าไปในสีข้างของพระองค์แล้ว เราจะไม่เชื่อ

ครั้นล่วงไปแปดวันแล้ว เหล่าสาวกชุมนุมกันอยู่ข้างในอีก และโรมัสก็อยู่กับเขาด้วย ถึงแม้ประตูปิดแล้ว พระเยซูยังเสด็จเข้ามายืนอยู่ท่ามกลางเขาตรัสว่า ท่านทั้งหลายจงเป็นสุขเถิด แล้วพระองค์ตรัสแก่โรมัสว่า จงเอานิ้วของท่านแยงคู่มือของเราและเอามือของท่านแยงเข้าไปในสีข้างของเรา อย่าสงสัยเลย แต่จงเชื่อเถิด โรมัสทูลตอบพระองค์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้า พระเยซูตรัสแก่เขาว่า โรมัสเอ๋ย เพราะท่านได้เห็นเราท่านจึงเชื่อ ผู้ที่มีได้เห็นเราแต่ได้เชื่อก็เป็นสุข

ยอห์น 20:19-29.

พระเยซูเจ้าจึงเสด็จมาใกล้ ๆ แล้วตรัสแก่เขาว่าฤทธานุภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดีทรงมอบไว้แก่เราแล้ว เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกประเทศให้เป็นสาวก ให้รับบัพติศมาในนามแห่งพระบิดา และพระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัด

ซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไปเป็นนิตย์กว่าจะสิ้นโลก อาเมน มัทธีว
28:18-20.

44. พระองค์เสด็จกลับสู่สวรรค์

พระองค์จึงพาเขาออกไปถึงหมู่บ้านเบธานีแล้วยกพระหัตถ์ทรงอวยพรให้เขา เมื่อทรงอวยพร
อยู่นั้น พระองค์จึงเสด็จจากเขา (ขึ้นไปสู่สวรรค์) เขาทั้งหลายจึง (กราบลงนมัสการพระองค์แล้ว)
กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มมีความยินดีเป็นอันมาก เขาทั้งหลายอยู่ในโบสถ์ทุกวัน สรรเสริญโมทนาพระ
เดชพระคุณของพระเจ้า ลูกา24:50-53.

เมื่อพระองค์ตรัสคำเหล่านั้นแล้ว ในขณะที่เขาทั้งหลายกำลังพิณิจดู พระองค์ก็ถูกรับขึ้นไปและ
มีเมฆคลุมพระองค์บังตาเขาไว้ เมื่อเขากำลังเขม้นดูฟ้าขณะเมื่อพระองค์เสด็จขึ้นไปนั้น ก็มีสองคนสวม
เสื้อขาวมายืนอยู่ข้างเขา สองคนนั้นจึงกล่าวด้วยว่า ชาวกาลิลีเอ๋ย เหตุไฉนท่านจึงยืนเขม้นดูฟ้า?
พระองค์นี้ซึ่งถูกรับไปจากท่านเสด็จขึ้นไปยังสวรรค์ แล้วจะเสด็จมาอีกเหมือนท่านทั้งหลายได้เห็น
พระองค์เสด็จขึ้นไปยังสวรรค์นั้น กิจการ1:9-11.

คำสั่งท้าย

การป่าวประกาศถึงพระองค์เจ้า

ด้วยว่าจะมีบุตรคนหนึ่งเกิดขึ้นในพวกเรา คือทรงประทานบุตรคนหนึ่งให้แก่พวกเรา และท่านได้แบกการปกครองไว้เหนือบ่าของท่าน และเขาจะขนานนามของท่านว่า ที่ปรึกษามหัศจรรย์ พระเจ้าทรงอานุภาพ พระบิดาองค์ถาวรและองค์สันติราช อิสยาห์ 9:6.

การละทิ้งพระองค์เจ้า

พระเยซูตรัสว่า บุตรมนุษย์จะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการ และพวกผู้เด่า พวกปุโรหิต และพวกอัครทูตจะละทิ้งและฆ่าท่านเสีย และวันที่สามท่านจะเป็นขึ้นใหม่ ลูคา 9:22.

พระเจ้า...ได้ทรงโปรดประทานพระเกียรติยศให้ให้แก่พระเยซูบุตรของพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายได้ปฏิเสธพระองค์ซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์และชอบธรรม และได้ฆ่าพระองค์ผู้เป็นเจ้าชีวิตเสีย แล้วพระเจ้าได้ทรงโปรดให้พระองค์เป็นขึ้นใหม่อีก กิจการ 3:13-15.

การยกพระองค์เจ้าขึ้นถึงที่สุด

พระเจ้า...ได้ทรงบันดาลให้ (พระเยซู) เป็นขึ้นใหม่ พระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ไว้ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ให้เป็นพระองค์เจ้าและผู้ช่วยให้รอด กิจการ 5:30,31.

พระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นถึงที่สุดด้วย และได้ทรงประทานพระนามอันใหญ่ยิ่ง เหนือนามชื่อทั้งปวงให้แก่พระองค์ เพื่อทุกหัวเข่าในสวรรค์ก็ดีที่แผ่นดินโลกก็ดี ได้พื้นแผ่นดินโลกก็ดี จะได้คุกกราบลงนมัสการในพระนามแห่งพระเยซูนั้น และเพื่อลิ้นทุกลิ้นจะยอมรับว่า พระเยซูคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า คือถวายเกียรติยศแก่พระเจ้าพระบิดา ฟิลิปปี 2:9-11.

คำสรรเสริญ

พระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพยานอันสัตย์ซื่อ และทรงเป็นผู้แรกในจำพวกคนที่ตายไปแล้ว ซึ่งได้กลับมาเป็นขึ้นมา และผู้ทรงครอบครองกษัตริย์ทั้งปวงบนพื้นโลกจงถวายพระเกียรติยศ และไอศวรรยานุภาพแด่พระองค์นั้นสืบ ๆ ไปเป็นนิตย์ ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลายและได้ทรงปลดปล่อยบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์และทรงตั้งเราไว้ให้เป็นอาณาจักร และเป็นปุโรหิตของพระเจ้า และของพระบิดาของพระองค์ อามิน

พระเมษโปดกที่ถูกฆ่าเสียแล้วนั้นเป็นผู้สมควรจะทรงรับอำนาจทรัพย์สินสมบัติ ปัญญา ฤทธิ์เดช ยศศักดิ์ รัศมีภาพ และคำสดุดี

วิวรณ์ 1:5,6,5:12